

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 15
התקיימה ביום שלישי, 1.4.24, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גבי לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גבי נירה אטיאס, חברת מליאה
גבי קרן מורה רינות, חברת מליאה

חסרים:

גבי דנה מורי, חברת המליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוי, גזבר המועצה

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

1. עדכונים – ראש המועצה.
2. כביש עוקף – עדכון סטטוס התקדמות העבודה.
3. בחירת נציגי מועצה לוועדה בחירת מתנדבי השנה.
4. אישור תכנית התייעלות.
5. עדכון גזבר – גיול חובות, סטטוס אשראי + חוב מצטבר כללי.
6. אישור תב"רים בהתאם לנספח המצורף.
7. הרמת כוסית לחג.

1. עדכונים – ראש המועצה.

מר ניסים אלקובי : ערב טוב. פתיחת ישיבה מן המניין מס' 15. סדר היום לפניכם. ברשותכם, נתחיל עם עדכונים של ראש מועצה.

מר שרון אלפסי : טוב, חבריה, כמה דברים שנתקלנו בהם גם השבוע וגם בכלל. החלטנו להקים צוות היגוי לכל מה שקשור בנושא מים, פיצוצי מים, נזילות ביוב, וכיוצא בזה. שבוע שעבר, גם היום אגב, פיצוץ נוסף בשכונת כרמים. אירוע שמאוד, מאוד, מאוד מאתגר אותנו. אבל יש נחמה, יש גם ברחי הצלף. יאללה, אנחנו ממשיכים.

יאללה, חבריה, בואו נתכנס. אני רוצה שזה יהיה לא ארוך מדי. ננסה להיות ענייניים, נרים כוסית לחיים ונסיים. אז בעקבות כל הפיצוצים שיש לנו, והם מאוד, מאוד מאתגרים אותנו, בעיקר בשכונת כרמים, הוחלט להקים צוות היגוי. ואנחנו נצטרך לקבל שם החלטות. פלסאון היו פה שבוע שעבר. אנחנו מחכים לדו"ח של פלסאון. היום דיברנו-

מר ניסים אלקובי : זו התשובה למה לא נכנס.

מר שרון אלפסי : היום דיברנו גם עם חבריה שעושים מדידות מים ומתעסקים עם זה לאורך כל השנה. הם יבואו לפה. אין בעיה של לחצים. הצנרת הזאת יכולה לעמוד בלחצים של עד כמעט 20 אטמוספרות. והלחצים שנמדדו אצלנו בנקודות הכי נמוכות זה בסביבות 9 אטמוספרות. אבל עובדתית, יש פיצוצים. אני הייתי ביום שישי בפיצוץ שהיה בכרמים. זה נראה שכאילו לקחו בלון, ופתאום שהוא התפוצץ, נוצר איזה קרע. יש פה איזה משהו. עייפות החומר, או-

גב' קרן מ. רינות : או חומר שהוא היה לקוי מלכתחילה.

מר שרון אלפסי : כן. אז את זה בודקים עכשיו. אנחנו מנסים למצוא פתרון. וברגע שנקבל את הדו"ח, אנחנו נקים ועדת היגוי, שתתבסס

גם על אנשי מקצוע, וגם חבריה מהמליאה, כי נצטרך לקבל שם החלטות, והחלטות קשות-

מר רן מנו : אבל יש פתרון לדבר הזה. יש היום מצלמה שנכנסת לתוך הצינור, ומזהה מקומות שהם יכול להיות כשל מראש. חותכים, מחברים, אתה חוסך-

מר שרון אלפסי : כן, אבל זה כשל נקודתי. הבעיה הגדולה שלנו.

מר רן מנו : מה?

מר שרון אלפסי : הבעיה הגדולה שלנו זה לא הכשל הנקודתי. הבעיה הגדולה שלנו, זה מה הבעיה שתהיה מחר, שאנחנו לא נוכל לזהות אותה. ולכן צריך לעשות שם עבודה יסודית, ולראות. קודם כל, לנסות לזהות מה הבעיה בכלל. כתוצאה ממה-

מר ישראל מאיה : יכול להיות שיש פגם בייצור גם כן.

מר שרון אלפסי : ממה זה נובע.

מר ניסים אלקובי : זה מה שפלסאון בודקים עכשיו. אם פלסאון, בחוות הדעת, סליחה על ההתפרצות. אם פלסאון בחוות הדעת שלהם בסוף יבואו ויגידו, באמת יש פאק, כי יש כמה דברים שחוזרים על עצמם במחברים וכו', אז חוזרים-

מר רן מנו : אתה מצפה מהחברה שסיפקה לך את זה, שהיא תבוא ותיתן לך חוות דעת שאומרת שיש פשלה במוצר שלהם?

מר שרון אלפסי : אגב, הם שמו את זה בעבר.

מר ניסים אלקובי : לא, תראה. אני נותן להם את ההזדמנות. קראנו להם, אמרנו, תקשיבו, משהו פה לא הגיוני, לא יכול להיות. זה רצף גדול מדי על קו ספציפי מדי. קחו את מה שנקרא, את ההזדמנות, תבדקו, תצלמו. באו, צילמו, הכל, טענו. אם אני מצפה מהם? בחלק התמים, או בחלק הלא תמים.

מר רן מנו : השאלה אם יש לנו אפשרות לבדוק הצבט, מה שנקרא. זאת אומרת, תאריך ייצור. ויש לזה מן מספרים.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו :

ולבדוק אם כל הכשלים האלה קורים באותו תאריך ייצור, של אותו חומר של אותו תאריך ייצור. ואז אנחנו יכולים לדעת לבד, שיש פה בעיה, יש פה תקלה-

מר שרון אלפסי : אני אגיד לך מה-

ואם זה שני דברים שונים, אחד בשנת 2025, ואחד בשנת 2028, אז זה לא יכול להיות.

מר רן מנו :

אני אגיד לך מה החשש האמיתי שלי. מכיוון שאנחנו יודעים היום למפות ולהגיד פחות או יותר איפה הנקודות, איפה נקודות החולשה, ברור לנו שזה מאזור רח' הסריג ולמטה. ז' אומר שהלחצים גבוהים. הבריכה שלנו מגיעה מלמעלה. היום, מי שמכיר, אטמוספירה נמדדת בגובה. כל 10 מ' זו אטמוספירה אחת.

מר שרון אלפסי :

ומכיוון שרוב הפיצוצים קורים מרח' הסריג למטה, אז יש שם בעיה של הפרשי לחצים, זו הערכה שלי. עם זאת, הצינור לא אמור ליפול שם. עכשיו, אלה דברים שנבדקים עכשיו. אם אני סומך עליהם? לא. יכול להיות שאחרי שנקבל את הדו"ח, נצטרך להוציא דו"ח ביקורת שלנו, ולקבל שם החלטות. יכול להיות שנחליט שאנחנו הולכים לתביעה, יכול להיות.

מר רן מנו :

לא. אבל שים לב, כשאתה נותן להם את המוצר הפגום, ואני לא בטוח שאתה תקבל אותו אח"כ עוד פעם בשביל לעשות בדיקה. אתה צריך לבדוק שיהיה לך את המוצר הפגום לעשות את הבדיקה.

מר שרון אלפסי :

יש לנו את הכל. כנס תושבים ביום חמישי. וכמו שהתחייבתי, ביום חמישי ייצא כנס שמדבר על הכביש. קצת על העשייה של כולנו בשנה האחרונה. ולאיפה פנינו מועדות להתפתחות היישוב והכל. אנחנו ניתן שם סקירה מלאה. אני אשמח לראות את כולם. אמרתי לכם את זה שבוע שעבר. נשמח שכולם יגיעו. יהיו שם כל מנהלי המחלקות. אנחנו נייצר שם מענה גם לשאלות, גם לתשובות של התושבים. והכוונה זה לעשות את זה באופן סדיר לפחות פעמיים בשנה, כדי לחבר יותר את התושבים לזה. אנחנו בעקבות המלצה של חבר'ה, אנחנו נכניס שאלות ותשובות לתוך האפליקציה של המועצה,

כדי לנסות לצמצם פערים. וגם פה, כחלק מההבניה של אתר המועצה, לנסות יותר להנגיש את השירות הזה לציבור, כדי למנוע מצב שבאמת מגיעים לפה, לנסות לייצר את זה.

לפני שבועיים יצא מכרז לפוד טראק, 3 שבועות, שלצערתי, מאוד, מאוד הפתיע אותי, אבל אפילו אחד לא הגיש הצעה. הרעיון של הפוד טראק היה להקים עגלה חלבית באזור מצפה שרון שם ליד המכולת. אנחנו נוציא את זה עוד הפעם. אבל לפני שנוציא אותו, אנחנו נבחן. יכול להיות שאנחנו עשינו שם איזו טעות, אולי במחיר.

המטרה זה לאפשר את השירות הזה לציבור, לא להכשיל את מי שבא להקים את הפרויקט. אנחנו נבחן את זה אצלנו, ונראה איך צריך לתקן. וגם שם אנחנו ננסה לעשות את זה יותר נכון. יצאו 3, יצאו הרבה יותר מכרזים כרגע בנושא החינוך. יצא מכרז להיסעים, מעונות וצהרונים. שאנחנו אמורים לסיים את זה עד חודש שישי, ולהיכנס כמו שצריך לתחילת שנה.

מר מאור הרוש : פורסם כבר?

מר שרון אלפסי : פורסם, כן. גם הקאנטרי, יצא מכרז -

מר רן מנו : אנחנו ממשיכים מעונות וצהרונים חיצוניים?

מר שרון אלפסי : כן.

מר ניסים אלקובי : כן.

מר רן מנו : בדקנו אם זה כדאי לנו?

מר ניסים אלקובי : אין לך אופציה אחרת.

מר רן מנו : למה.

מר שרון אלפסי : יכולת.

מר רן מנו : הפעלנו את המעונות ואת הגנים עד לפני בוא נגיד שיהודה היה אולי בשנה השנייה שלו, השלישית שלו -

גב' קרן מ. רינות : זה היה ע"י המתנ"ס, אם אני לא טועה.

מר רן מנו :

לא, ממש לא. ע"י עובדי מועצה, שעבדו והפעילו את זה, והיה מצוין. אני חושב שהגיע הזמן לעשות בדק בית. אחד, לראות האם זה נכון או לא נכון. ושתיים, העלויות שלנו. אנחנו הרי בקיצוצים.

מר ניסים אלקובי : מה?

מר רן מנו : אנחנו בקיזוזים, בקיצוצים. אנחנו בבעיות כלכליות, כספיות-

מר ניסים אלקובי : בדיוק. זו הסיבה שאתה לא יכול להוסיף תקנים כיום. יותר נוח לך לצאת למכרז חיצוני, מאשר לבוא ולבקש העלאה בתקנים במצב שלנו.

מר רן מנו : לא הבנתי. אם אני מוציא החוצה 1,000,000 ₪, אבל אני עושה בתקנים ב-800,000 ₪, וחוסך 200,000 ₪ למועצה, אני לא יכול להוסיף תקנים? בוודאי שכן.

מר ניסים אלקובי : בוודאי כן? על בסיס מה?

מר רן מנו : בוודאי שכן, כי אתה-

מר ניסים אלקובי : לא. על בסיס מה משרד הפנים יכיר לך-

מר רן מנו : אתה לא יכול להוסיף תקנים על מה שאתה, על אותו דבר. אבל אם אתה מראה שבהוספת התקנים האלה, אתה מבצע חיסכון-

מר ניסים אלקובי : זה לא אותו תחשיב.

מר רן מנו : טוב. אמרת. מה שתגיד.

מר ניסים אלקובי : אני אומר משהו לא נכון, ענבר?

מר רן מנו : היו תקנים. עד עכשיו אנחנו הפעלנו את זה.

מר ניסים אלקובי : אתה תמיד אומר נכון, אבל מה?

מר ענבר לוי : אני אתייחס בנקודה אחרת. מניסיון שלי, מרבית הרשויות-

מר רן מנו : רגע, ברשותך. לפני, אני מתנצל. זה היה, זה היה קיים.

מר ניסים אלקובי : אנחנו יודעים.

מר שרון אלפסי : זה יצא החוצה, כנראה בגלל שזה לא עבד.

מר רן מנו :

אבל זה היה פעם.

מר שרון אלפסי : בסדר, אין זה. כרגע יצאו המכרזים. יצא מכרז -

מר ישראל מאיה : רגע, בוא נשמע את ענבר. היה לו מה להגיד.

מר ענבר לוי :

מניסיון שלי בעבר, של הפרטת מעונות, ומידע של מרבית הרשויות, לא מצליחות להתמודד עם הנקודה הזאת. כל דבר שאתה מפעיל אותו, אתה צריך להיות מקצוען בו. אני אומר, במרבית, אני עבדתי בגוש עציון, נאלצנו לסגור את המעונות. גם בקדומים, המועצה לא מצליחה, והיא מועצה יעילה. זה מהרשויות שהן לא בגירעון. כן, מי שיודע להפעיל טוב. עוד פעם, אני לא נכנס כאן לצדדים הפרוצדורליים. צריך לדעת שאם יש לך 6 ילדים אפשר, אתה דוחף 7 ילדים.

אתה צריך לדעת איך לשחק, כמו כל קבלן. וברשות נורמלית, כשזה הופך בטיפול של המועצה, זה קריסה. אני אומר מניסיון וידע. אבל לא בחנתי את זה כאן. יכול להיות שכאן יש את כח האדם. כאן דווקא נראה לי שאין כח. בוא, אנחנו גם, להערכתי, אין לנו את היתרון. דוגמה, בבית שמש, ואולי במקומות שכח אדם להשיג כח אדם זול. כאן סוציו גבוה. להערכתי, אבל לא בדקתי את זה כלכלית -

מר רן מנו :

כח האדם שמנהל היום, מגיע מאיזשהו מקום. לא ניכנס לוויכוח, אבל אני חושב שזה ויכוח סרק, כי כשאתה אומר לי, שעדיף לתת את זה לחיצוני, כי החיצוני מצליח לדחוף איפה שיש 6, לדחוף 7 -

מר ענבר לוי : יודע לעבוד.

מר רן מנו :

זה לא נקרא לדעת לעבוד. זה נקרא לסובב את מערכת. כי אם המערכת קובעת 6, והוא מכניס 7 -

מר ניסים אלקובי : לא. אם המערכת -

מר שרון אלפסי : התהליך הוא שלנו בפיקוח. רן, זה תהליך שלנו בפיקוח.

מר רן מנו : אתה מחליט.

מר שרון אלפסי :

ענבר, בסדר. כרגע יצאו המכרזים האלה. יצא מכרז להפעלת הקאנטרי. וגם שם, אני מקווה שיהיו מספיק מגישים. ביום

חמישי אמור להיות סיור קבלנים, ואני מקווה שנסגור. אני רוצה לגלוש כבר, גם לטובת הכביש העוקף-

גב' קרן מ. רינות : מה זה סיור קבלנים, סליחה.

מר שרון אלפסי : סיור קבלנים, לראות. מפעילים שיראו את הקאנטרי, יראו את הפוטנציאל-

מר ניסים אלקובי : אלה שרוצים להתמודד.

מר שרון אלפסי : מי שרוצה להתמודד.

מר ניסים אלקובי : אז באים, רואים את המקום-

מר שרון אלפסי : מחליטים אם הם מגישים או לא מגישים.

גב' לימור שחק : יש תאריך למכרז כבר?

מר ניסים אלקובי : איך?

גב' לימור שחק : יש תאריך לוועדה?

מר שרון אלפסי : לא, עוד לא.

מר ניסים אלקובי : לא, ועדת מכרזים.

גב' לימור שחק : ...כשמסקיפה, כמחזיקת תיק חינוך.

מר דורון שרעבי : יועמ"ש, לא יודע, רק יועמ"ש. יועמ"ש אפשר-

גב' לימור שחק : כמחזיקת תיק, אני אוכל להיות במכרזים האלה?

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : סליחה, שנייה. התפקיד הזה, רק לפתוח מעטפות?

מר מאור הרוש : כן.

גב' לימור שחק : אז מי בוחן מעבר לגם מקצועי. לא, מבחינת חינוך.

עו"ד עופר רזניק : אני אגיד לך זה הולך. המכרזים יצאו, יצאו כבר?

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן, כן.

מר ניסים אלקובי : יש בעיה עם משרה של-

עו"ד עופר רזניק : יש שאלות הבהרה. אני מתאר לעצמי שיהיו אי אלו שאלות, ויענו, נענה. ואז יגיע הזמן, יגישו הצעות, בשאיפה שיותר. ואז זה עובר ליוסי ודנה. הם בוחנים ומסתכלים אם כל אחד מהם עומד בתנאי הסף של משרד החינוך. אני גם-

מר מאור הרוש : אנחנו עושים את תנאי הסף היום. אני וענבר כבר עושים את תנאי הסף עם ניסים, בפתיחת המעטפות.

עו"ד עופר רזניק : אוקי, עושים פתיחת מעטפות. בד"כ לא נעשה באותו זמן, אבל לא משנה. אפשר אחרי פתיחת מעטפות כבר לשבת ולבדוק, זה בסדר גמור. בהחלט ככה. גם אני עובר על הכל, אני מוודא אותם, רואה שהכל בסדר. ומכינים חוות דעת לוועדת המכרזים. ועדת המכרזים, עכשיו הרבה פעמים צריך יש בניקוד, יש המלצות, צריך לראיין, אתה יודע, דברים לעשות מעבר-

גב' לימור שחק : זהו. מעבר לנניח כולם עוברים את תנאי הסף, אז כאילו מבחינה מקצועית, איך מחליטים-

מר מאור הרוש : אני, דורון ורון, חברי ועדת מכרזים.

מר ניסים אלקובי : יש ניקוד.

עו"ד עופר רזניק : לכל מכרז יש על בסיס על מה מנקדים. יש על בסיס המלצות. כל המלצה נותנת להם עוד ניקוד.

מר ניסים אלקובי : ניסיון.

עו"ד עופר רזניק : יש על בסיס ניסיון, ניסים אומר. יש לפעמים ראיונות, שמו ראיונות? שמנו ראיונות בחלק?

מר ניסים אלקובי : לא, מחיר.

גב' לימור שחק : אף נציג ששייך איכשהו לחינוך, או מפורום חינוך. מחזיקת חינוך לא נמצאת-

מר מאור הרוש : לא. עקרונית, כמו שלא היה בשדרוג של דשא סינטטי.

מר ניסים אלקובי : ועדת מכרזים היא ועדה. כמשקיפה, את יכולה לבוא.

מר שרון אלפסי : היא תהיה כמשקיפה, היא מגיעה. זה מה שהוא אמר, הוא אישר.

מר ניסים אלקובי : כן, את יכולה בהחלט.

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל זה קטע שסטטוטורית היא לא מחויבת להיות בוועדה כזאת. זה נשמע לי לא הגיוני ממש.

עו"ד עופר רזניק : שמה?

גב' קרן מ. רינות : שמחזיקת תיק חינוך לא תשתתף בוועדה-

מר ניסים אלקובי : לא, לא בוחרים ועדה לכל מכרז.

גב' קרן מ. רינות : לא. מה זאת אומרת-

מר ניסים אלקובי : יש ועדת מכרזים שנבחרה. אתם בחרתם. אתם בחרתם.

עו"ד עופר רזניק : בכלל הרשויות, וגם מחזיקי תיק חינוך לא נכנסים למכרזים. כי מכרזים זה משהו אחר. מכרזים זה בעצם, זה הליך, נכון, שנפרד-

גב' קרן מ. רינות : אני מבינה. אני מבינה. אבל כשמדובר במעונות יום, אז זה היה צפוי שמישהו מהחינוך כן יהיה-

עו"ד עופר רזניק : יכול להיות שבד"כ מעורבים בעריכה. מסתכלים, רואים מה הדרישות. הרבה פעמים-

גב' קרן מ. רינות : בעריכה של המכרז.

עו"ד עופר רזניק : נותן טיפים-

מר שרון אלפסי : בסדר, זה לא המכרז. המכרז הוא תחת ועדת מכרזים. זה לא כח אדם, זה לא משרות סטטוטוריות-

עו"ד עופר רזניק : נכון.

גב' קרן מ. רינות : אבל זה מעונות.

מר שרון אלפסי : בסדר. אז-

מר ניסים אלקובי : לא. אבל ועדת מכרזים לא נבנית לכל מכרז.

גב' קרן מ. רינות : אני מבינה, אני מבינה לגמרי.

מר ניסים אלקובי : אתם בחרתם מי יהיה שם.

גב' קרן מ. רינות : אני מבינה מה שאתם אומרים.

מר ניסים אלקובי : אבל בהחלט, כפי שהוא אומר, היא יכולה להצטרף כמשקיפה, להסתכל, לראות, לשמוע.

מר שרון אלפסי : טוב. בעקבות פגישה שהייתה השבוע, אני רוצה להוריד את הנושא של תכנית התייעלות. אנחנו נעשה פגישה מסודרת של כולם. ישיבה שלא קשורה, לא תהיה ישיבה מן המניין. נשב מסודר, נחליט על דרכי פעולה, בעקבות מה שענבר הציג. רעיונות שלנו. כמון שעשינו בתכנית העבודה, כמו שעשינו בישיבה על תקציב. נעשה את זה מסודר, נקבל החלטות, ונביא את זה אח"כ להצבעה בצורה מסודרת.

גב' קרן מ. רינות : יש לי עוד הצעה. לפני הישיבה הזאת, שמנהלי המחלקות ישבו ויבחנו עם עצמם, ינסו קצת לחשוב מחוץ לקופסה, בדיוק כמו שיצחק משה עשה, איך אפשר להתייעל. במסגרת מה שיש. איך אפשר להתייעל. והוא הביא פתרון מאוד, מאוד יפה.

מר שרון אלפסי : בסדר גמור.

מר ניסים אלקובי : התבקשו ביום ראשון האחרון בישיבת הסגל כולם, הסברנו להם-

גב' קרן מ. רינות : לחשוב על זה?

מר ניסים אלקובי : אמרנו להם, אנחנו מחכים, מצפים לרעיונות.

גב' קרן מ. רינות : יופי.

מר ניסים אלקובי : רק אתה לא יכול לדעת אף פעם איפה ההברקה תבוא-

גב' קרן מ. רינות : נכון.

מר ניסים אלקובי : ותשפיע על ההתייעלות.

מר שרון אלפסי : המטרה העיקרית, זה לבוא לנסות לעשות את זה כמה שיותר נכון, בלי יותר מדי זה. לאף אחד אין מטרה, בטח לא לבוא, בטח לא לפגוע בציבור, גם לא לפגוע בשירות. המטרה היא זה לעשות את זה נכון. ביחד כולנו, אנחנו נראה איך אנחנו מציגים, נבנה תכנית מסודרת, ונבוא, נעלה את זה בפה בצורה מסודרת בישיבה הבאה.

2. כביש עוקף – עדכון סטטוס התקדמות העבודה.

מר שרון אלפסי : סיפור הכביש העוקף. נגעתני בזה פעם שעברה. היה בג"צ לפני שבועיים, שדחה את העתירה של העותרים לטובת הפסקות הכביש העוקף. הכביש העוקף יצא במלוא הכח. כרגע אנחנו נדבר על זה עמוקות ביום חמישי, נציג גם, נעשה מצגת מסודרת. ניתן חתכים, גבהים, כל מה שצריך. המטרה שלי, זה א', שהכביש הזה, מרגע שיש החלטה, שיקרה כמה שיותר מהר, ושלא יהיה נטל על הציבור. לא עלינו ולא על הציבור. יש פה משמעויות לא פשוטות מבחינה תשתיתית, רעש, הכל. הרעיון זה לעשות את זה כמה שיותר קצר, ולגמור, ובסוף להנגיש את זה. אני אשמח מאוד שכולם יגיעו ביום חמישי לכנס. נדבר על הכל בצורה מסודרת, אלא אם כן יש שאלות. אם יש שאלות. אתה נוסע ביום שישי רק אבל.

מר רן מנו : לא, אני נוסע יום חמישי. יום חמישי אני נוסע, מהבוקר, מ- 10:00.

מר שרון אלפסי : ואנחנו נדון בזה עמוקות, ונדבר, ונסביר את כל מה שצריך. זהו.

3. בחירת נציגי מועצה לוועדה בחירת מתנדבי השנה.

מר ניסים אלקובי : בחירת נציגי מועצה לוועדה בחירת מתנדבי השנה. רוצים לבחור אנשים שיזכו להוקרה מהמועצה כהערכה על התנדבות למען הקהילה. ואנחנו מבקשים להקים ועדה.

מר רן מנו : ממי אנחנו מקבלים את השמות? או אנחנו בוחרים את השמות-

מר ניסים אלקובי : הרעיון הוא, שייצא פרסום לאנשים, שכל מי שרוצה להמליץ על מישהו, ימליץ עליו. הוועדה תתכנס, תקבל את כל ההמלצות-

מר רן מנו : האם יש הגבלות בהמלצות? בן משפחה יכול להמליץ על בן משפחה, או שזה משהו-

מר ניסים אלקובי : בטח. כל המלצה מקובלת. בסוף הוועדה יושבת, מקבלת, בוחנת, בוחנת. היא קודם תגדיר מה הקריטריונים שלה לשנה הזו. סתם דוגמה, אם כל מי שיתנדב לטובת, לא יודע מה-

מר רן מנו : יש הגבלה של הכמות?

מר ניסים אלקובי : של מה?

מר רן מנו : של מתנדבים.

מר ניסים אלקובי : של מספר המתנדבים? הוועדה תחליט הכל.

מר רן מנו : הוועדה מחליטה בעצם. לא, מבחינה משפטית, אני שואל. אדוני-

מר ניסים אלקובי : לא. אתה יכול. אין לך מגבלה, אתה יכול להחליט שאתה נותן-

מר רן מנו : ומה מקבלים-

מר ניסים אלקובי : אז אנחנו משחררים ערב הוקרה מסודר, כמו שצריך, כולל כמובן הענקה של תעודות, ולא יודע, מגן או משהו מטעם-

מר שרון אלפסי : אני רק חושב שכדי שתהיה לזה משמעות, אי אפשר לתת לכל המתנדבים זה. צריך שיהיה איזה משהו שמייחד את מי שבאמת מתנדב השנה. שיהיה לזה משמעות. עכשיו, זה לא חייב להיות אחד, אבל זה גם לא צריך להיות 30.

מר רן מנו : השאלה, אם אפשר, תראה, יש פה ביישוב אצלנו במשך שנים, לפחות מאז שאני כאן, מאות אנשים שמתנדבים ובאופן קבוע. ואני חושב שבאמת זה הדבר הנכון לעשות. אבל אולי למצוא אחד או שניים, שהם באמת נתנו מהנשמה, ויקבלו, אתה יודע-

מר שרון אלפסי : אז זה בדיוק הרעיון. ערב הוקרה אנחנו עושים לכולם-

מר ניסים אלקובי : אבל זה בתוך הוועדה.

מר שרון אלפסי : בערב ההוקרה, אז אנחנו לוקחים שניים שבלטו הכי הרבה בשנה הזאת. שניים, שלושה, זה לא משנה. צריך לקבל החלטה, זה בדיוק הרעיון של הוועדה.

מר רן מנו : אם דורון יביא לנו את הסכמי הגג, אני מבקש לבחור בו.

מר שרון אלפסי : קודם כל, יש דיון עמוק בסיפור הזה -

מר דורון שרעבי : אתה רוצה להגדיל את הסכום? אנחנו יכולים להגדיל -

מר רן מנו : 5 שנים, התחייבנו.

מר שרון אלפסי : אני מציע לך -

(מדברים ביחד)

גב' קרן מ. רינות : אני אהיה בחברה הוועדה.

מר שרון אלפסי : אוקי. רן, ואצלכם מי?

מר רן מנו : אני.

מר שרון אלפסי : מצוין. עכשיו, אם נציגי ציבור, לפחות אחד מכל זה, אני חושב

שזה אפילו יהיה ראוי. זה פשוט, אנחנו נצליח להגדיל את זה

קצת יותר, לקבל קצת יותר רעיונות.

גב' קרן מ. רינות : אבל בכל מקרה, ניסים אמר שפונים לציבור בבקשה לקבל

המלצות.

מר ניסים אלקובי : ברור. אבל הוועדה תתכנס, תגיד מה המתכונת, ואז ייצא

הקול הקורא.

מר רן מנו : אני אומר, מי שזוכה, מקבל טיסה לחו"ל.

החלטה :

הוחלט פה אחד לבחור נציגי מועצה לוועדה לבחירת מתנדבי השנה כדלקמן:

חברי הוועדה: גב' קרן מורה רינות ומר רן מנו.

5. עדכון גזבר – גיול חובות, סטטוס אשראי + חוב מצטבר כללי.

מר ניסים אלקובי : סעיף 5, עדכון גזבר, עפ"י בקשתכם. בבקשה.

מר ענבר לוי : לא יודע אם זה עדכון. נשאלתי תוך כדי ישיבת המליאה

שאלה אגבית, אז אני אענה. אבל הנתונים שלי הם נכונים מול

הנהלת חשבונות ל-30.3. אז נשאלתי, כמה חוב יש לספקים. אז היה משהו כמו 6,500,000 ₪. אין לי גיול חובות, מצטער. אלה היכולות שלנו נכון להיום. והאשראי לזמן קצר, 5.6-

מר רן מנו : רגע, שנייה. 6,500,000 ₪ בשוטף? בשוטף, או שיש לכם-

מר ענבר לוי : 6,500,000 ₪ סה"כ לספקים.

מר רן מנו : אתה לא יודע להגיד לי אבל אם זה בשוטף, או שזה חובות שנצברו.

מר ענבר לוי : לא, לא, סליחה-

מר רן מנו : חבר'ה, יש שני סוגים של חובות. יש שני סוגים של חובות לספקים. יש בשוטף. נגיד, יש לי עכשיו אשראי של 60 יום, אז יש לי 60 יום בשוטף. אבל יכול להיות לי גם 90 יום, או 100 יום, או ששמת בצד איזשהו חוב, ולא טיפלתי בו, ואני משלם לו אותו או בטיפין, טיפין, או שהקפאתי לו את זה. אז השאלה שלי, האם החוב שלנו 6,000,000 ₪ בשוטף, או 6,000,000 ₪ בכללי?

מר ענבר לוי : אני לא עושה את ההבחנה הזאת. אמרתי, אין לי גיול חובות. אין לי גיול.

מר רן מנו : אה, אמר שאין גיול, לא שמעתי, אני מתנצל.

מר ענבר לוי : זה כ-6,500,000 ₪. נכון למה שהיה רשום. בהחלט יכול להיות שיש חשבונות או חשבונות שלא נרשמו, או שלא הגיעו. ואני משתדל לשנות את תהליך העבודה כאן, ולוודא שחשבונות הגיעו. ולפעמים, באמת מוצאים חשבונות ישנים. אז אשראי לזמן קצר, נכון לאותו תאריך, היה לנו 5,600,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : אז זה בנקים.

מר ענבר לוי : כן. והחובות המצטברים של המועצה, פחות או יותר להערכתך ל-30.3, משהו כמו 20,000,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : חייבים למועצה?

מר ענבר לוי : לא.

מר ניסים אלקובי : מה שהוא שאל, גירעון מצטבר.

גב' קרן מ. רינות : שנייה, אני רוצה רגע להבין. התחייבות של המועצה?

מר ענבר לוין : אין התחייבות. חובות, חובות.

גב' קרן מ. רינות : רגע, שנייה, שנייה, אני יודעת מה אני שואלת. חוב זה כשחייבים לך. והתחייבות זה שאתה חייב.

מר ענבר לוין : לצורך העניין, התחייבות. אם תסתכלי בספרים של המועצה, גירעון, לצורך העניין, משהו שיירשם מבחינתך גירעון, בסדר? אז-

גב' קרן מ. רינות : אז בעצם, רגע, איך הגענו ל-20,000,000 ₪? אם אמרנו 6,000,000 ₪ נניח, או 6,500,000 ₪, ועוד 5,500,000 ₪ זה 12,000,000 ₪. אשראי, ספקים, זה 12,000,000 ₪.

מר ענבר לוין : לא קשור, לא קשור, לא קשור-

גב' קרן מ. רינות : חוץ מזה, עוד 20,000,000 ₪-

מר ענבר לוין : לא קשור. שנייה, לא קשור. לא קשור אשראי לגירעון. גירעון זה גירעון-

גב' קרן מ. רינות : זה הפסדים מצטברים.

מר ענבר לוין : גירעון זה גירעון, אשראי זה מזומנים. הגירעון שלנו כולל סוף השנה הזאת, כ-20,000,000 ₪.

מר רן מנו : פלוס ההלוואות, או שזה כולל את ההלוואות?

מר ענבר לוין : בוא, זה לא קשור להלוואות. גירעון זה גירעון-

מר רן מנו : ידידי, בוא, אני אשאל את זה בצורה אחרת, כי אתה לוקח את זה במילים של רו"ח, בסדר? החובות של המועצה, כולל הכל. כולל הלוואות, כולל גירעון, כולל קרנות, כולל הכל, האם הם מגיעים לסביבות 35,000,000 ₪? פחות או יותר.

מר מאור הרוש : למה, הלוואות, למה אתה קורה 20,000,000 ₪?

מר רן מנו : כן, כן, חבר'ה, כן. אל תגידו לי לא. כן. 15,000,000 ₪ הלוואות-

מר מאור הרוש : הלוואות לבד 14,000,000 ₪.

- מר רן מנו :** גירעון, בקרנות 10,000,000 ₪. 6,000,000 ₪ גירעון בתקציב, ועוד 6,000,000 ₪ עכשיו-
- מר שרון אלפסי :** אבל תן לו, הוא יגיד לך, רן.
- מר רן מנו :** זאת אומרת, שאנחנו בערך 35,000,000 ₪ בכללי.
- מר ענבר לוינ :** אני לא זוכר כרגע-
- מר רן מנו :** פחות או יותר. אל תדייק איתי על-
- מר ענבר לוינ :** לא, שנייה. אחד, אני אגדיר. הלוואה זה לא גירעון. אבל ככה אני-
- מר רן מנו :** אני מכניס-
- מר ענבר לוינ :** הבנתי-
- מר רן מנו :** אני מבקש להכניס את הלוואה בתוך, לא כגירעון, אלא כחובות של המועצה.
- מר ענבר לוינ :** הבנתי. כידע כללי. הלוואה זה לא גירעון-
- מר רן מנו :** אני לא אמרתי גירעון. אני אמרתי חובות, לא אמרתי גירעון. חובות של המועצה כלפי צדדים שלישיים. תקרא לזה איך שאתה רוצה-
- מר שרון אלפסי :** רן, תן לו רגע, הוא יגיד לך.
- מר רן מנו :** לא, אבל הוא מסובב אותי.
- מר שרון אלפסי :** הוא לא מסובב אותך-
- מר דורון שרעבי :** הוא לא מסובב אותך.
- מר רן מנו :** הוא כן מסובב אותי. אל תגיד לי שהוא לא מסובב אותי, הוא מסובב אותי. הוא אומר לי שהלוואה זה לא גירעון. ואני-
- מר דורון שרעבי :** רן, למה אתה מתעצבן?
- מר רן מנו :** כי זה מרגיז אותי.
- מר דורון שרעבי :** אבל אפשר לדבר.
- מר רן מנו :** זה מרגיז, דורון, תעשה לי טובה, תן לי לדבר-

מר דורון שרעבי : שנייה. אבל היה פה את הוויכוח-

מר רן מנו : אל תפריע לי כשאני מדבר. אני רוצה פעם אחת לדעת, כי הסיפור הזה-

מר דורון שרעבי : אתה מדבר מתחילת הישיבה, תשמע גם אחרים, תשמע גם אחרים-

מר רן מנו : אני הבנתי. אבל אני שואל שאלה, ואתה אל תפריע לי-

מר דורון שרעבי : לא, אני לא מפריע לך.

מר רן מנו : אל תפריע לי. אני מבקש ממך. אני כבר פעם שעברה שאלתי, אני רוצה תשובות. אני רוצה תשובות. אדוני, אל תפריע לי.

מר דורון שרעבי : אתה לא הבנת את זה גם בפעם הקודמת-

מר רן מנו : אני הבנתי מצוין. אני לא צריך שאתה תסביר לי. תודה רבה, אני לא צריך שאתה תסביר לי. אני לא צריך שאתה תסביר לי.

מר שרון אלפסי : די, די, חבר'ה.

מר רן מנו : אני רוצה לדעת בכללי. תקרא לזה איך שאתה רוצה. כמה חובות יש למועצה, אני יכול לקבל את הנתון הזה, או לא יכול לקבל את הנתון הזה?

מר שרון אלפסי : אז עכשיו יש לך פה את הגזבר, והגזבר ייתן לך מענה.

מר רן מנו : אז אני אמרתי. אז אני עשיתי את החשבון, עם מה שדיברנו פעם שעברה, ומה שאנחנו מדברים היום, אנחנו מדברים על בערך 35,000,000 ₪. האם זה קרוב, דומה, לא נכון, אני טועה לחלוטין. בבקשה, תגיד לי. כי אם אנחנו ב-35,000,000 ₪, אנחנו 50% מהתקציב השנתי שלנו. אני צודק?

מר ענבר לוין : לא.

מר רן מנו : פחות או יותר.

מר שרון אלפסי : רגע, חבר'ה, שנייה, שנייה, שנייה-

מר ענבר לוין : אני יכול עוד דקה, שנייה לבדוק מה עומס המלוות שלנו. אבל אמרתי, מעבר לעומס המלוות, מה שאתה מתייחס לזה, יש לנו כגירעון מצטבר בשנים עברו, תב"רים וסוף שנה הזאת,

סה"כ כ-20,000,000 ₪. אם מבחינתך, לא יודע, יש
15,000,000 ₪ מה שנקרא אובליגו, תחבר את שני המספרים,
בסדר? אני לא יודע את המספר הזה. מבחינתי-

מר רן מנו : אתה יכול לבדוק לנו בבקשה?

מר ענבר לוי : אני יכול לבדוק אותו-

מר רן מנו : אני מודה לך מאוד.

גב' קרן מ. רינות : יש לי שאלה בבקשה. כי אמרת הרגע, שהאשראי לטווח קצר
בעצם שיש למועצה, זה בעצם הספקים והאובליגו בבנק,
בסדר? שזה 12,000,000 ₪. עוד פעם, אני מגיעה למספר הזה.
עכשיו, חוץ מזה, יש התחייבויות גם לזמן ארוך, נכון? אין
הלוואה לזמן ארוך?

מר ענבר לוי : הלוואה זה 15,000,000 ₪. אבל זה לא נרשם כגירעון-

גב' קרן מ. רינות : רגע, רגע, שנייה, שנייה, שנייה. 15,000,000 ₪-

מר ענבר לוי : רק שנייה, רגע. את רו"ח?

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר ענבר לוי : אבל צריך לשים לב שאנחנו מדברים על רשות מקומית-

גב' קרן מ. רינות : הכל בסדר. זה לא משנה.

מר ענבר לוי : זה כן משנה.

גב' קרן מ. רינות : רגע, אבל שנייה, ענבר. אתה נותן לי תשובות, זה בסדר. אני
רק רוצה להבין. אז יש לזמן קצר, יש את הספקים ואשראי
לזמן קצר של הבנקים, שזה 12,000,000 ₪ ביחד?

מר ענבר לוי : כן.

גב' קרן מ. רינות : חוץ מזה, יש הלוואה לטווח ארוך, מעבר לשנה. מה היתרה
שלה?

מר ענבר לוי : אני לא יודע. אמרו שזה 15,000,000 ₪. אני יכול לבדוק אם
זה 15,000,000 ₪ או 14,000,000 ₪. אני לא יודע.

גב' קרן מ. רינות : איך 15,000,000 ₪? הרי זה כבר הרי שנים 15,000,000 ₪,
לא?

- מר רן מנו :** לא, זה היה 22,000,000 ₪.
- מר ענבר לוי :** אני יכול לבדוק מה האובליגו של הרשות.
- מר רן מנו :** זה היה 22,000,000 ₪, אני אומר לך.
- גב' קרן מ. רינות :** אוקי.
- מר רן מנו :** זה היה 22,000,000 ₪, וזה ירד.
- גב' קרן מ. רינות :** אוקי. אז ביחד, נניח שזה 15,000,000 ₪ ועוד 12,000,000 ₪, זה מה שאתה אומר? ההתחייבויות. יופי, עכשיו אפשר לשאול עוד משהו? יש איזושהי יתרה בבנק שהיא לא יתרת מזומנים? סתם-
- מר ענבר לוי :** תמיד, כל הזמן, כל הזמן.
- גב' קרן מ. רינות :** יש? מה הסכום שלה?
- מר ענבר לוי :** היא משתנה כל יום, כל יום היא משתנה. בין 500,000 ₪, זאת אומרת, כל פעם שתיכנסו-
- גב' קרן מ. רינות :** זה בטווח של עד 1,000,000 ₪?
- מר ענבר לוי :** יכול להיות גם 2,000,000 ₪. אם נקבל היום כסף, אז זה תלוי ממי קיבלת. אם תסתכלי בדו"חות הכספיים, תמיד אתה רואה במזומנים-
- גב' קרן מ. רינות :** בסדר. אז זה פשוט נותן תמונה מלאה. אין בעיה, אתה עונה לי. ועוד שאלה. יש חוץ מהכסף הבנק, ה-500,000 ₪ עד 1,000,000 ₪, או 2,000,000 ₪, יש חובות, בנקודת הזמן שאתה בדקת, יש חובות כלפי המועצה? שאנשים חייבים כסף למועצה?
- מר ענבר לוי :** בוודאי, תמיד.
- גב' קרן מ. רינות :** כמה?
- מר רן מנו :** אבל זה בשוטף, קרן.
- גב' קרן מ. רינות :** זה לא משנה. גם האשראי, שנייה, רן. גם האשראי הוא שוטף.
- מר רן מנו :** אבל יש לו 10,000,000 ₪ חובות בקרנות.

גב' קרן מ. רינות : בסדר, בסדר, בסדר.

מר ענבר לוי : תמיד יש אנשים שחייבים למועצה. אם את מכירה מאזן, אז גם בכל מאזן, אתה רואה, יש לך חייבים וזכאים. יש משרדי ממשלה-

גב' קרן מ. רינות : מה הסכום? אתה יכול להגיד אותו, או שזה-

מר ענבר לוי : לא בשליפה.

גב' קרן מ. רינות : סבבה, בסדר.

מר ענבר לוי : אבל עוד פעם, בכל נקודה-

גב' קרן מ. רינות : אז זה מה שאנחנו צריכים לדעת.

מר ענבר לוי : לא, לא.

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר ענבר לוי : אני אעזור לך, בסדר? בכל נקודת זמן, אנחנו חייבים, וחייבים גם לנו. חייבים לנו-

גב' קרן מ. רינות : ברור, ברור. השאלה היא כמה.

מר ענבר לוי : ברשות מקומית, מבחינתנו, זה משרדי ממשלה. אנחנו עובדים הרי גם מזומן וגם מצטבר. אז אפשר לרשום את משרדי הממשלה כהכנסה לקבל. לצורך העניין, אם אתה מסתכל במאזן של רשות מקומית, אתה רואה גם מזומנים, תמיד ל-31 מה. גם כשרשות היא גירעונית, באותו יום היא קיבלה, לא כל יום משלמים. לעצם העניין, ומה שמעניין כאן, שבעצם לנו היה, שמנו את זה בעבר, איך קוראים לזה, קרנות ב-12,000,000 ₪. ואין לנו היום את הכסף בקרנות. אז מה זה אומר? ושימי את ההלוואות בצד בכוונה שנייה. יש לנו גירעון שוטף, גירעון מצטבר, גירעון השנה. זה עומד. איך שקוראים לזה. לא משנה אם זה 20,000,000 ₪ או 19,000,000 ₪. 19,000,000 ₪ או 18,000,000 ₪. זה אומר שספקים באים, וכל יום דופקים לנו בדלת-

גב' קרן מ. רינות : אין ספק. אבל התמונה המלאה, זה שאתה גם מבין כמה חייבים לך באותה נקודת זמן. וכמה כסף יש לך בבנק. זאת התמונה המלאה.

מר שרון אלפסי : זו חלק מההתנהלות, אבל זה ברור.

גב' קרן מ. רינות : מה?

מר שרון אלפסי : זו ההתנהלות.

גב' קרן מ. רינות : לא, לא, לא. בסדר, ברור שזאת ההתנהלות, אבל שנייה. אבל כשאנחנו, התשובה שאנחנו מקבלים, זה שיש 12,000,000 ₪ לספקים ואשראי, ועוד 10,000,000 ₪ בקרנות, או אובליגו אחר, 10,000,000 ₪, זאת לא התמונה המלאה. כי מנגד יש מי שחייב לך כסף-

מר ענבר לוינ : נכון מאוד.

גב' קרן מ. רינות : ומנגד, יש לך כסף בבנק. אז אני שואלת, כי אני בעצם ההתחייבות שלך-

(מדברים ביחד)

גב' קרן מ. רינות : אני חושבת שמכל השולחן הזה, אני מסתכלת על זה הכי נכון, אבל לא חשוב.

מר ענבר לוינ : קרן, החייבים והזכאים זה בסוף מצטבר לגירעון, בואי.

גב' קרן מ. רינות : ברור, ברור.

מר ענבר לוינ : אז יפה.

גב' קרן מ. רינות : אבל התמונה המלאה זה לא 30,000,000 ₪, או לא יודעת כמה, אלא זה פחות זה. זאת התמונה המלאה. תודה, ניסים. בסדר, לא חשוב. בסדר, לא, זה בדיוק מה שהתכוונתי.

מר מאור הרוש : אם המועצה נמצאת ב-95% מיצוי גבייה, ורק 5% היא לא מצליחה לכסות בגבייה שלה, זאת אומרת, שהפער הוא מאוד מינורי ברמת מה היא לא גבתה. זה מצד אחד.

מר ניסים אלקובי : אתה מחשב גם את מה שמגיע לך.

מר מאור הרוש : מה שהיא לא גבתה. אז הפער הוא לא כזר, כי זה 5% מסה"כ כל הגבייה שאנחנו לא מצליחים לבצע. קודם כל, זה יפה מאוד למועצה מקומית בלי שום קשר. מה הוא יעשה עם הפעילות לגבי-

מר רן מנו : אבל הארנונה היא פחות מ-20% מההכנסה הכללית-

מר מאור הרוש : בסדר... את התב"רים.

מר רן מנו : תן לי רגע. אני רוצה רגע לענות לך, וגם לקרן. אם הארנונה היא פחות מ-20% מההכנסה של המועצה, ואתה כל הזמן נמצא במצב שבו יש לך 80% גבייה-

מר ניסים אלקובי : 95%, 94%.

מר רן מנו : 94%. 6% שאין לך גבייה כל שנה, זה אותם כמעט אותו דבר, כל הזמן מכפיל את עצמו. ה-6% האלה הופכים ל-12%, ואתה יודע איך זה קורה. עכשיו, אם אתה, כשאתה גובה ארנונה, זה לא כסף שאתה עכשיו מכניס, ונכנס לך, ויש לך סבבה, ומעלה לך את התקציב, או לא יודע מה. זה כסף שאתה מוציא אותו-

מר ניסים אלקובי : הוא יוצא לפני הגבייה.

גב' קרן מ. רינות : בדיוק.

מר רן מנו : הוא יוצא לפני הגבייה. ולכן, כל הסיפור הזה לא רלוונטי.

מר ניסים אלקובי : נכון מאוד.

מר רן מנו : אתה כל הזמן נמצא בחוסר. עכשיו, השאלה היא מה החוסר. האם החוסר-

מר מאור הרוש : אחי, אני חיזקתי את הטענה שלך. אני רק אמרתי-

מר רן מנו : תן לי לסיים, לפני שדורון יצעק עליי. ואני נורא נבהל מדורון. יש לך חוסר קבוע, שלפחות לפי המספרים שאני קיבלתי אותם, מהפעם שעברה וגם היום, אנחנו בחוסר, בגירעון, תקרא לזה איך שאתה רוצה. חובות, אל תקרא לזה גירעון, טוב? תקרא לזה חובות. של 35,000,000 ₪. 35,000,000 ₪, אם אני עושה נכון, זה 50% מהתקציב שלנו. כלומר, אנחנו בקטסטרופה. נכון?

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו : אדון ראש מועצה.

מר שרון אלפסי : אמרתי, מה הצפנו עד עכשיו? למה אנחנו מדברים על תכנית התייעלות?

מר רן מנו : צריך לשים את זה על השולחן, שאנשים יבינו. שאנשים ביישוב הזה יבינו איפה אנחנו נמצאים. כי אתה דקה לפני-

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : רגע, אי אפשר שכל אחד ייתן את דעתו כמה החוב באמת. בוא תן לנו מספר. יש פה גם קהל, יש פה אנשים. אני רוצה לדעת בסה"כ, בדיוק את השאלה שרן שאל.

מר רן מנו : הוא ב-7,000,000 ₪ גירעון, 20,000,000 ₪ הלוואות, 12,000,000 ₪ בקרנות, ועכשיו יש לך עוד 6,000,000 ₪ חובות-

מר מאור הרוש : לא, זה אותו דבר ביחד. הגירעון המצטבר של ה-20,000,000 ₪ מכיל את-

מר שרון אלפסי : אל תגדיל סתם. אל תגדיל סתם. הבנתי אותך, תאמין לי.

מר ענבר לוין : אנחנו עושים כאן קצת-

מר מאור הרוש : בוא, נכון, זה דיון לא נעים, וזה דיון לא כיף. אבל בסוף, אנשים פה מצביעים על עובדות, ואנשים מצביעים על תקציב. אנחנו לפני תכנית התייעלות. ואנשים רוצים לדעת איפה אנחנו עומדים היום. ויותר מזה גם, אני גם אבקש שאנחנו נעשה את אותו דבר לסוף הקדנציה הקודמת, ל-31.12.2023, שתהיה מוכן אליה, לישיבת המליאה הבאה. כי הרבה שאלות מן התושבים שאנחנו נשאלים עליהן, איך יכול להיות שהגענו ל-20,000,000 ₪, 35,000,000 ₪-

מר רן מנו : הוא לא יכול לתת לך. אבל הוא לא היה-

מר מאור הרוש : לא משנה, יש רו"ח מלווה למועצה. יש רו"ח מלווה למועצה.

מר ישראל מאיה : לא, הוא היה מאוזן, הוא היה מאוזן.

מר מאור הרוש : בדיוק. את זה אני רוצה לשמוע. אם היינו מאוזנים, או לא היינו מאוזנים.

מר ענבר לוי : טוב, אני אענה-

מר שרון אלפסי : קודם כל, קצר, היינו מאוזנים, או לא היינו מאוזנים. קצר, ואחרי זה תענה בפירוט.

מר ענבר לוי : בספרים-

מר רן מנו : שרון, מה, אנחנו לא יודעים שהיינו פה בחובות? איזה מאוזנים?

מר ענבר לוי : עוד פעם, הדו"ח הכספי של שנת 2023, למיטב זכרוני, הוא בעודף של כמה, בסדר? גם הדו"ח החצי השנתי של 2024, הצגתי אותו כאן, היה בעודף. רק הרו"ח תיקנה מעודף של 10,000 ₪, למינוס 5,300,000 ₪. עכשיו, לעצם-

מר מאור הרוש : ואיפה היא הייתה ב-2023, ו-2024?

מר שרון אלפסי : היא מקבלת נתונים.

מר מאור הרוש : שהיא נזכרה לעדכן.

מר שרון אלפסי : היא מקבלת נתונים.

מר רן מנו : מתמטית, חשבונאית.

מר ענבר לוי : עוד פעם, צריך לנתח את זה, ולהבין ממה זה נובע. אני לא בא כרגע, אני חושב שגם בעבר הייתה כאן בעיה. לעצם העניין, שאלת אותי, ואני עומד על כך. אבל בבקשה. זה שרשות לוקחת הלוואות, זה טוב, או לא טוב, אבל רשות מתמודדת עם גירעון, גירעון בשני מובנים. בגירעון בתקציב השוטף, וגירעון בתב"רים. סה"כ כאן, הגירעון שלנו המצטבר בתב"רים של העבר, והגירעון המצטבר לסוף 2023, כולל הגירעון של 2024, הוא כ-20,000,000 ₪, שזה-

מר מאור הרוש : סה"כ כל הגירעון.

מר ענבר לוי : סה"כ כל הגירעון. זה שיש לנו-

מר מאור הרוש : כשאתה אמרת 6,500,000 ₪ היום על החובות לספקים-

מר ענבר לוין: סליחה, זה חלק מהגירעון. זה לא שילמתי-

מר מאור הרוש: אבל הוא חלק מהגירעון.

מר ענבר לוין: נכון. זה לא קשור לגירעון-

מר מאור הרוש: גם במינוס בחשבון הבנק שלך, הוא חלק מהגירעון.

מר ענבר לוין: הוא לא קשור-

מר דורון שרעבי: הוא חלק מה-20,000,000 ₪.

מר מאור הרוש: הוא חלק מה-20,000,000 ₪.

מר ענבר לוין: נכון. למה, עוד פעם, אם הייתי בעוקף, בוא נגיד שהייתי

מתחיל את השנה, ואנחנו בעודף, והכל נהדר, אז יפה, לא הייתי חייב. או בוא נגיד, רשות וירטואלית התחילה את השנה, הכנסות, הוצאות. נגמרה השנה, שילמה לכולם ב-31, לכאורה, אין. רשות אחרת, שהייתה לה הכנסה, רשמה תקציב 100, ביצוע בסוף 120. יש כמה חלופות. או שהיא חייבת לספקים. עוד פעם, את הדו"ח עושים לא ב-31. יש מצב שגם בחשבון הבנק יש לה. אבל לצורך העניין, או שהיא חייבת לספקים. בוא נגיד שהיא עשתה את כל התשלומים עד ה-31, כולם 31 היה יום מאוד ארוך. כמו משרדי ממשלה. בסוף השנה, או שהיא חייבת לבנק, או שהיא חייבת לספקים. או שיכול להיות שיש לה אפילו בחשבון הבנק 5,000,000 ₪, אז היא חייבת לספקים 25,000,000 ₪. אבל הכל בסדר. מה שמעניין אותנו, זה בסוף החוב. והחוב הוא גדול מאוד על המועצה. אז בהחלט יכול להיות שביום מסוים בחשבון הבנק של המועצה יהיו 3,000,000 ₪. כי קיבלנו גם ממשרד החינוך, גם ממשרד, אז זה אומר שיום קודם כנראה היה לנו חובות 9,000,000 ₪, והקטינו אותם יום למחרת. אנחנו די רצים סביב עצמנו. או שחיכינו להעביר את המשכורות... אמרתי, בגדול, מאיפה הכסף שלנו? אם אנחנו היינו צריכים כל שנה להיות מאוזנים, בוא נגיד שנאמר עוד פעם, רשות וירטואלית, שב-31.12 משלמה את כל התשלומים, ומקבלת מכולם את כל הכספים, ומצליחה לעשות את זה. ויהיה לנו חסר. אז אפשרות ראשונה, בוא נגיד שהיינו

צריכים עכשיו להיות בחריגה במינוס בבנק 20,000,000 ₪. אפשרות שנייה, שאנחנו חייבים לספקים. אז זה גם ספקים שאנחנו חייבים להם, גם אשראי בבנק, וגם הכסף של הקרנות. פחות או יותר, קח 1,000,000 ₪ לכאן. אבל זה הרעיון. ככה אנחנו מממנים את עצמנו נכון להיום.

מר רן מנו : אין לנו רו"ח חיצוני?

מר ענבר לוי : למועצה יש דו"ח של רו"ח מטעם משרד הפנים. הם שולחים רו"ח. גם עושה דו"ח ביקורת כספים, וגם-

מר ניסים אלקובי : דו"ח שנתי.

מר ענבר לוי : דו"ח שנתי, דו"ח ביקורת.

מר מאור הרוש : אני חייב לשאול רגע משהו. בסוף, בסוף, בסוף, עד עכשיו דיברנו על 20,000,000 ₪ גירעון. כשרן שאל אותך מה החובות, ה-15,000,000 ₪, הוא לא אמר את זה סתם. כי בסוף אנחנו יכולים לקחת עכשיו 20,000,000 ₪ הלוואה, ואז אין גירעון. אבל יש עוד 20,000,000 ₪ חובות, אז נהיה 35,000,000 ₪ חובות. אז זה שההלוואה מבחינתך היא לא חלק מהגירעון, זה בסדר. אבל כמו שרן אמר, מבחינתנו היא חלק מהחובות. מה המועצה צריכה לשלם עדיין בשביל לסגור את הפער הזה. עכשיו, אנחנו מדברים על 20,000,000 ₪ מצטבר, ובסוף, המספרים פה טיפה קצת גדולים מדי. כי עכשיו אנחנו מאשרים תקציב עם בקשה לאשר לנו חריגה מתקציב. זאת אומרת, עם גירעון בבסיס התקציב של...3,500,000 ₪, 4,000,000 ₪.

מר ענבר לוי : נכון, כן, אכן כן. ולכן-

מר מאור הרוש : במקום שאנחנו נעשה בכלל משהו הפוך לגמרי אולי.

מר ענבר לוי : אז יפה. אז לכן, כמו שאמר שרון, אם יש לכם רעיונות, שלחתי רשימה של כל מיני דברים. אמרתי לכם, תכבו חשמל, תצמצמו אשפה, תפסיקו הקלטות, אל תחלקו שי לעובדים. לא יודע מה. אפשר להקטין את זה. אני, ביכולת, כתבתי את הדברים המינימליים. ועכשיו באמת אני עוד פעם, לא רוצה לחלוק על שרון. זה אפשר לעשות כבר את הדיון, או מי

שרוצה, שיפנה אליי ביום ראשון, שני, או כל ערב, על רעיונות, מה לחשוב. דהיינו, צריכים לעשות את זה מהר, על רעיון. אשמח. אבל מה זה אומר? שהגירעון יגדל מ-20,000,000 ₪ ל-23,000,000 ₪. אבל יש תכנית שמראה איך הוא קטן. בהנחה-

מר מאור הרוש : לא, אבל לא מראה איך הוא קטן.

מר ענבר לוי : כן, כן. המועצה, כנגד הגירעון, שנייה רגע, לוקחת הלוואות. לצורך העניין, לוקחת הלוואות במסגרת התקציב שלה, היא גם מחזירה פירעון מלוות. וככה, כן.

מר מאור הרוש : בסוף הגירעון גדל, בשביל להביא גם ריביות-

מר רן מנו : אבל אנחנו צריכים להגדיל את ההכנסות.

מר ענבר לוי : יש לך דרך אחרת-

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוי : אבל מעבר לתאוריה, סליחה, מעבר לתאוריה, סליחה, חשוב. הסעות אלעד, או לא יודע, יש לו כנראה, זה כמו טיל. הוא רק מתקשר לזאת מההסעות, אחרי 10 דק' הוא-

מר שרון אלפסי : לא, ענבר, אבל זה לא העניין. אנחנו יכולים להישאר ככה עד הלילה. אנחנו, שאלות רלוונטיות לזה. אין בעיה, לא עכשיו.

מר דורון שרעבי : אני רוצה לשאול-

מר ענבר לוי : אבל אפשר גם אח"כ לשאול אותי שאלה.

מר מאור הרוש : בסוף, אוקי, אנחנו גדלים ב-3,000,000 ₪, 4,000,000 ₪ בערך שנה, עד 2027, כולל. זאת אומרת, שזה כמעט עוד 9,000,000 ₪. בין 9,000,000 ₪ ל-12,000,000 ₪ למעלה, ב-3 השנים הקרובות. מה הציפייה שלנו להכנסות גדולות? בלי הסכמי גג כרגע. לציפיות גדולות של שיווקים, והכנסות מאזורי תעשייה-

מר ניסים אלקובי : אזורי תעשייה. נכון.

מר מאור הרוש : והכנסות מארנונה. מה הצפי טווח הזמן שלנו?

מר ענבר לוינ: אני לא יודע אם צפי. אני רשמתי את זה בתכנית ל-2027. להגיד לך-

מר שרון אלפסי: זה בדיוק הרעיון של תכנית ההתייעלות. מה הצפי, נכין לכם את זה מסודר. הרעיון המרכזי הוא, שכרגע מה שיש לנו בקנה זה בעיקר שיווקים, עבודה מול רמ"י, הקמת מרכזים, לנסות לקדם את התב"עות כמה שיותר מהר-

מר רן מנו: שיווקים של מה?

מר שרון אלפסי: זה בגדול. של הקרקעות בעופרים, שעדיין יש שם איזה 500.

מר רן מנו: לפרטי?

מר שרון אלפסי: לפרטי, כן, לקבלנים, ליזמים.

מר רן מנו: יש חלקה לפרטי?

מר שרון אלפסי: לא פרטי, פרטי. ליזמים.

מר רן מנו: ליזמים.

מר שרון אלפסי: כן.

מר דורון שרעבי: ענבר, אני עכשיו רוצה לשאול שאלה, בתורי. אני מנסה להבין את ה-20,000,000 ש"ח האלה, אוקי? אני רק רוצה לברר. האשראי שדיברת עליו, והווב לספקים הם במסגרת ה-20,000,000 ש"ח?

מר ענבר לוינ: כן. למה אתה צריך לקחת אשראי? אני לדוגמה בבית שלי, לא לוקח אשראי, כי אין לי גירעון. כשיש לך גירעון, אתה צריך לשלם. עוד פעם, יש לי גירעון-

מר דורון שרעבי: תן לי תשובה פשוטה. זה במסגרת-

מר ענבר לוינ: כן, כן, כן.

מר דורון שרעבי: יפה, זה הכל. ועכשיו, בנוסף לזה, יש לנו עוד 15,000,000 ש"ח הלוואות? יש לנו הלוואות של 15,000,000 ש"ח? אני שואל, יש או אין?

מר ענבר לוינ: כנראה.

מר רן מנו : 14,800,000 ₪. זה היה 15,000,000 ₪ בפעם שעברה. זה יורד 400,000 ₪ כל חודש, חברים.

מר דורון שרעבי : יופי. אז ה-15,000,000 ₪ האלה, זה כדי לסגור את ה-20,000,000 ₪, נכון?

מר רן מנו : לא.

מר ענבר לוי : לא.

מר ניסים אלקובי : אתה משלם כסף שאכלת. כבר אכלת את הכסף.

מר רן מנו : זה בא מירושה, לפני. ויהודה, כשהגיע להסכם עם משרד הפנים-

מר ניסים אלקובי : זה הכסף שאכלת כבר.

מר רן מנו : הם אמרו לו, אנחנו ניתן לך סכום מסוים, ואנחנו נאפשר לך לקחת הלוואה בסכום מסוים, כשאנחנו ערבים. ערבים, בתחת שלי, סליחה על הביטוי. אנחנו משלמים את זה, 400,000 ₪. ולכן, יש לנו עוד 15,000,000 ₪, אתה מבין? לכן אתה טועה. זה ה-20,000,000 ₪, פלוס ה-15,000,000 ₪. ותכף אנחנו נבדוק אם הקרנות 12,000,000 ₪ שיש בקרנות, זה החובות שיש בקרנות זה גם כן-

מר מאור הרוש : לא, זה בפנים, זה בגירעון המצטבר. זה בפנים.

מר דורון שרעבי : אני יכול להוסיף לך. כי כל מה שהגיע מישן מול חדש, ותקציב מבני ציבור, כל הכספים האלה נבלעו בתוך הזה-

מר רן מנו : נכון, נכון.

מר דורון שרעבי : זאת אומרת, תיקח את זה, פלוס זה, אנחנו מגיעים לאיזה 40,000,000 ₪, 50,000,000 ₪.

מר רן מנו : לא, אני אגיד לך מה. אתה צודק, אתה צודק, כי אם הכסף הזה היה הולך למקור שלו, יכולנו להקטין את הגירעון. אבל הוא לא הלך למקור שלו, ולכן היה לנו גירעון יותר גדול.

מר דורון שרעבי : נכון.

מר רן מנו :

אז בסוף היום, מה שבאתי להגיד, ואתה הפרעת, בסוף היום, אנחנו עם חובות שבין 35,000,000 ₪ ל-37,000,000 ₪ במועצה הזאת. תקרא לזה גירעון, תקרא לזה חובות, תקרא לזה איך שאתה רוצה. זה הבור שלנו. עכשיו, איך פותרים את זה.

מר דורון שרעבי : אניף מה שאני הבנתי, שהלוואה לקחו כדי לסגור את הגירעון. עכשיו, אם זה-

מר ישראל מאיה : לא הבנת נכון, לא הבנת נכון.

מר מאור הרוש : לא גירעון. החובות שהיו... ולמועצה יחד.

מר דורון שרעבי : לא, לא, זה היה בתכנית הבראה. זה לא קשור-

מר שרון אלפסי : במסגרת תכנית הבראה-

מר דורון שרעבי : זו תכנית הבראה.

מר שרון אלפסי : המשמעות של זה-

מר רן מנו : זה היה 22,000,000 ₪, דורון. זה 22,000,000 ₪ שהיה בתכנית הבראה.

מר דורון שרעבי : בתכנית הבראה.

מר רן מנו : כן. ועכשיו נשאר 14,800,000 ₪.

מר שרון אלפסי : שכנראה, שלעולם לא יצאנו מתכנית הבראה.

מר רן מנו : נכון, נכון.

מר ענבר לוינ : אני לא יודע עבור מה לקחו את ההלוואות-

מר רן מנו : תשים לב, שמתני משרד הפנים אישר את כביכול שתכנית הבראה הסתיימה? דקה לפני הבחירות. למה?

מר שרון אלפסי : אז אני אומר יותר מזה. הסיפור של תכנית הבראה שהייתה, בתום תכנית הבראה, משרד הפנים אישר הלוואה נוספת, וחלק מזה היה המענק. אבל זה לא מה שצמצם. אנחנו עדיין נמצאים בסיטואציה שנגעת בה מקודם. המועצה שלנו, בלי יצירת מקורות הכנסה, בלי-

מר ניסים אלקובי : אין לה זכות קיים.

מר שרון אלפסי : אין, אנחנו נהיה באותה נקודה כל הזמן. ולכן החשיבה, והחלק העצוב זה שבמשך 40 שנה שאנחנו זה, לא הקימו פה מרכזים ומקורות הכנסה. ולכן את זה אנחנו צריכים לעבוד. על זה בעיקר העשייה שלנו.

מר מאור הרוש : ענבר, אני רוצה רגע לשאול משהו אחד קטן. לא, אין מה לעשות, זה קפץ לי עכשיו שוב. הגזבר הקודם אמר לנו שהוא לא הפריט את הכספים של השיווקים, וחלף היטל השבת, וחדש מול ישן. כל קרן כזו אמורה לקבל חשבון בנק ייעודי כשלעצמה, ולא להתחבר ביחד עם העו"ש. זה משהו שאנחנו יכולים לחדש את התהליך הזה, ולעשות אותו כמו שצריך, וישר, ונכון?

מר ענבר לוינ : בשמחה, חלום חיי. מה השאלה כאן? לא הבנתי.

מר מאור הרוש : לא. לפתוח חשבון לכל קרן ייעודית, כמו שיש לך למים את הקרן שלה-

מר ענבר לוינ : לא הבנתי. מה השאלה?

מר מאור הרוש : אחת הבעיות בסוף, יש לך עו"ש אחד.

מר ענבר לוינ : תן לי לענות שנייה רגע. זה לא הגדיל את ההוצאות, סליחה. אתה מחר צריך לשלם משכורת. בוא נגיד שאתה יש לך גירעון, ומחר אתה צריך לשלם משכורת. ויש לך קרן, כמו שאני מסביר, או חיסכון לבר מצווה של הילד. מה אתה עושה? יש לך קרן, כתוב קרן לא יודע, פסלים על שמות חברי המליאה. שמנו 5,000,000 ₪. אתה בא מחר, צריך לשלם משכורת. מה אתה עושה? וצריך עפ"י חוק, שזה יהיה חשבון נפרד. מה אתה עושה? עכשיו, אני שואל אותך מחר מה עושים. כן, מוציאים את זה, וזהו. לכן אנחנו חייבים לקרנות 12,000,000 ₪. מה זה גירעון? גירעון שחייבים לקרנות-

מר מאור הרוש : זאת אומרת, שכאילו בקרנות רשום זכות, אבל אין כסף בקרנות.

מר ענבר לוינ : נכון, נכון.

מר מאור הרוש : זה חלף גירעון.

מר ענבר לוינ: נכון.

מר רן מנו: שרון, רק עוד דבר אחד -

מר ענבר לוינ: אבל שיהיה ברור -

מר רן מנו: אזור התעשייה. אזור התעשייה שאנחנו הולכים לפתח, עפ"י מה שאנחנו מבינים כרגע, יהודה בנה על הארנונה. אני לא חושב שזה מספיק. הארנונה לא תפתור לנו את הבעיה. אנחנו צריכים לנהל מלחמה שם, כדי לקבל חלקים מאזור התעשייה, שיהיו שייכים, בדיוק. לא, מה שיהודה בזמנו -

מר שרון אלפסי: מגרשים שלנו.

מר רן מנו: בדיוק. אתה מבין מה -

מר שרון אלפסי: קצת לגבי בכלל איך התהליכים קורים לגבי אזור התעשייה. קצר, קצר, קצר. אנחנו, אזור התעשייה הזה עבר, קודם כל, אנחנו מתקדמים מאוד, אנחנו לקראת הפקדה. התכניות כמעט סיימנו אותן. ואנחנו עושים שם כמה מהלכים מאוד, מאוד משמעותיים, כדי לייצר הכנסות לא רק מקרקעות או מהשיווקים. יותר מהכנסות עצמיות. זה אומר שיהיו לנו מגרשים שלנו. זה אומר שיהיה שם איגום משאבים. אנחנו נספק שם את המים, אנחנו אולי נצליח לספק גם חלק מהחשמל. לנסות לבנות מנהלת כזאת, שתיתן את השירותים בתוך אזור התעשייה. וככה אנחנו נייצר גם מחויבות וגם הכנסה קבועה. אנחנו עובדים מאוד, מאוד קשה על האירוע הזה. זה מגה אירוע מבחינתנו. אנחנו עובדים רק בזה. ינקי מתעסק רק בזה. היום הייתה לנו פגישה עם משרד השיכון. שבוע שעבר הייתה לנו פגישה עם משכ"ל. אנחנו מתעסקים רק ביצירת מקורות, ולראות בשלב הזה, זה לראות איך אנחנו גומרים את אזור התעשייה הזה כמה שיותר מהר. אני לא סתם אמרתי, אני אמרתי לך תצטרף, אתה לא מקשיב.

מר רן מנו: אתה לא מקשיב.

מר שרון אלפסי: אתה לא מקשיב. אמרתי לך תצטרף לוועדה הזאת.

מר רן מנו: אתה צריך -

מר שרון אלפסי : אתה מבין. אמרתי לך תצטרך, לפרוטוקול, רן. אני צריך אותך בישיבה. אתה יכול להצטרף?

מר ניסים אלקובי : לפגישות, לפגישות.

מר שרון אלפסי : כי אמרתי לך. אבל זה כרגע מה שאנחנו מנסים לייצר. זה בקצר. יאללה, חבר'ה. עוד שאלה? תודה. יאללה, תב"רים.

6. אישור תב"רים בהתאם לנספח המצורף.

מר ענבר לוינ : יש תב"ר אחד. המספר שלו טעות. זה 562. לצורך העניין, פרויקט חוסן ממפעל הפיס-

מר רן מנו : מה זה אומר פרויקט החוסן?

מר ענבר לוינ : ניסים, אתה רוצה להסביר על הפרויקט? ינוהל ע"י הנוער, ע"י אסף.

גב' לימור שחק : אני גם אשמח לדעת על מה מדובר.

מר ניסים אלקובי : כן. פרויקט שמדבר על חוסן קהילתי. הנציג שלנו כרגע, שמוביל את זה וחתום מול מפעל הפיס, זה אכן אסף. ואנחנו מדברים על העלאה ברמה של חוסן קהילתי, גם לבני הנוער, גם לאחרים, בתוך הקהילה. של מפעל הפיס-

מר רן מנו : אנחנו יכולים להגדיר, כשאנחנו מקבלים את התקציב הזה, לאיזה חוסן אנחנו רוצים שזה ילך?

מר ניסים אלקובי : מפעל הפיס מגדיר בתכנית שלו, בכסף שלו, לאן מיועד הכסף.

מר ישראל מאיה : רגע, ויש הגדרה?

מר ניסים אלקובי : בטח. אתה לא יכול לגשת אם אין הגדרה.

מר ישראל מאיה : יופי, איפה ההגדרה?

מר רן מנו : ההגדרה היא חד ערכית, או שיש לה נספחים, מה שנקרא?

מר שרון אלפסי : אתה לא יכול לשלם עם זה משכורת.

מר רן מנו : לא, לא משכורת. אני דווקא מדבר על, כשאנחנו מדברים על חוסן-

מר ניסים אלקובי : על התכנית של הפעילות?

מר רן מנו : לא. כשאני מדבר על חוסן של ילדים, אני שומע לא מעט פעמים, גם בחטיבה וגם בבי"ס, ילדים שפוגעים בהם, מאמללים אותם, הם לא רוצים ללכת לבי"ס. אתם רואים, סליחה על הזה, אבל אתם רואים את ההתאבדויות שיש של ילדים. ואם אנחנו מדברים על חוסן, אני חושב שלשם הכסף הזה צריך ללכת-

גב' לימור שחק : זה מה שרציתי, בהמשך למה שרן אומר. הכסף הזה הוא כסף רק לאחיה"צ, או גם למוסדות החינוך?

מר שרון אלפסי : לא, לא למוסדות החינוך.

מר דורון שרעבי : זה לבלתי הפורמלי.

מר שרון אלפסי : ...פעילויות גם בתוך מוסדות החינוך בבקרים. הוא נכנס לפעילויות, הוא נכנס לשת"פים. ואז יכול להיות שזה כאן משפיע-

מר רן מנו : הכסף הזה נכנס לתוך הקרנות?

מר ענבר לוין : במשפט אחד, שנייה רגע. זה פרויקט של מפעל הפיס מעבר לאמות מידה, זה לכל הרשויות הקצו, כמו שהיה "חרבות ברזל"-

מר ניסים אלקובי : הוא לא בא ע"ח ה-600 המפורסמים. זה נוסף.

גב' לימור שחק : זה נוסף. זה לא משהו שהמועצה גם צריכה לתת. אין פה מציינג.

מר ענבר לוין : לא, לא, לא צריכה לתת-

מר ניסים אלקובי : פה אין לנו מציינג.

גב' לימור שחק : אין מציינג.

מר ענבר לוין : סליחה, אבל הסיכוי גם שלא יתבצע דרכנו. יש סיכוי. עוד פעם, זה עולה כאן, כי הבטחתי שנעלה את הדברים. יש סיכוי שמפעל הפיס אוטומטית ישלם. אבל אמרתי, רבותי, כמו שהבטחתי בפעם שעברה-

גב' קרן מ. רינות : שמפעל הפיס ישלם, שנייה רגע, מאור. ישירות לספק. שזה בכלל לא יגיע-

מר ניסים אלקובי : נכון. אנחנו נבחר את הפעילות.

גב' קרן מ. רינות : מי קובע את-

מר ענבר לוי : אני לא יודע. אני ישבתי היום עם אסף. הוא אמר לי, אני צריך לבדוק את זה. אבל-

מר ניסים אלקובי : אנחנו, אנחנו-

גב' קרן מ. רינות : לא, בטח, בטח. ועוד אין מצינג בכלל.

מר ישראל מאיה : אבל זה לא עניין של תיקחו. אני רוצה לדעת מה זה פרויקט חוסן. תנו הסבר, תסבירו.

מר ענבר לוי : אני אסביר לך.

מר ישראל מאיה : מישהו שיסביר לי.

מר ניסים אלקובי : נעביר לכם. מה שאתם רוצים. אנחנו נעביר לכם את הקול הקורא-

מר שרון אלפסי : חוסן זה ביטחון קהילתי-

מר ניסים אלקובי : לא, הוא רוצה פירוט.

מר שרון אלפסי : פירוט, אין שום בעיה. מחר תקבל את הכל. תקבל את הכל.

מר ישראל מאיה : אני אגיד לכם למה אני רוצה לדעת.

מר ניסים אלקובי : למה?

מר ישראל מאיה : אני אגיד לכם-

מר ניסים אלקובי : כי אתה מקבל מתנה.

מר ישראל מאיה : עזוב את המתנה, זאת לא הבעיה. עזוב את המתנה, זה לא קשור. אני רוצה, כנציג ציבור, לדעת בדיוק למה הכסף הזה הולך. יכול להיות שהוא לא הולך למטרה הנכונה שלו בכלל.

מר ניסים אלקובי : אתה תדע.

מר ישראל מאיה : אז זה מה שאני רוצה לדעת, תגיד לי למה.

מר ענבר לוי :

אני מתנצל. אתה רוצה, אני אביא לך תכף את הניירת-

גב' קרן מ. רינות :

ואני רוצה להגיד שנייה בנוסף למה שישראל אומר, שיכול להיות שאנחנו בחשיבה שלנו, חשבנו על לעשות דברים מסוימים, שזה בעצם יכול לבוא כמענה על הדברים שחשבנו לבוא. פשוט בשביל זה חשוב שנדע.

מר רן מנו :

אם אנחנו מדברים על חוסן, אז חבר'ה, אפשר לפרוס את זה. חוסן יכול להיות לילדים, חוסן יכול להיות לגיל השלישי שהם צריכים עזרה. זה יכול להיות מיליון דברים.

מר ישראל מאיה :

לא. אבל הוא אומר שמפעל הפיס מגדיר את זה, למה זה צריך.

(מדברים ביחד)

מר ישראל מאיה :

ברור שאני לא אצביע נגד זה, אבל אני רוצה לדעת. אם אני הולך להצביע על משהו שאני לא יודע מה הוא?

מר רן מנו :

ישראל מאיה אומר, קח את ה-50, תכניס לקרן הראשונה, תוציא מהקרן השנייה, תעביר לקרן השלישית-

מר שרון אלפסי :

זה אפילו לא מכסה את...יאללה, חבר'ה, פרויקט חוסן, מס' 559, מפעל הפיס, 50,000 ש. 559, מה?

מר ניסים אלקובי : לא, הוא תיקן בהתחלה.

מר שרון אלפסי : אוקי, מצוין. 50,000 ש, מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"רים בהתאם לנספח המצורף.

מר מאור הרוש :

ענבר, אפשר רק, אתה זוכר, ביקשתי הערה, שתהיה עוד עמודה לגבי מציינג, תקצוב מלא.

מר ענבר לוי :

איפה, מה אתה מוצא כאן?

מר מאור הרוש :

לא, שאמרתי בכללי, שתמיד ליד כל שורה יהיה האם זה מציינג או מימון מלא.

מר שרון אלפסי :

בסדר גמור.

- מר מאור הרוש :** אבל אני אומר, בכל מקרה שיהיה יותר נוח לעין ולנו.
- מר שרון אלפסי :** בסדר גמור. יש לנו עוד זה?
- מר רן מנו :** עוד משהו?
- מר מאור הרוש :** יש פה מציינג?
- מר שרון אלפסי :** טוב. לפני הרמת כוסית, חבר'ה, מישהו בקהל רוצה להגיד משהו?
- מר תומר :** באמת נשאלת שוב השאלה, שתי שאלות, בסדר? נשאלת השאלה, אם תקציב המועצה... 60,000,000 ₪, שמעתי שקצת יותר. אז למה לא מראש לשים בתקציב שאנחנו סתם עובדים עם 55,000,000 ₪ או עם 50,000,000 ₪. אני אביא לכם מה שנקרא, מועצה בריאה יותר בסוף הקדנציה הזאת, בסוף 4 השנים שנשארו-
- מר רן מנו :** ההוצאות הן קבועות. אתה לא יכול לקחת תקציב של 64,000,000 ₪, שם גם ככה אתה גומר אותו בגירעון של 7,000,000 ₪, ולהגיד, אני עכשיו אותו 54,000,000 ₪.
- מר תומר :** לא, סליחה. כמו במשק בית פרטי-
- מר רן מנו :** לא, זה לא אותו דבר.
- מר תומר :** אם אתה נכנס לגירעון, או שאתה-
- מר שרון אלפסי :** רגע, חבר'ה-
- מר רן מנו :** במועצה מקומית אתה לא יכול לא לשלוח את הילדים לגן, ואתה לא יכול לעשות-
- מר מאור הרוש :** לא, הוא לא מדבר על זה. לדוגמה עכשיו, אתה יכול לצמצם בשירותים לתושב.
- מר שרון אלפסי :** תדבר.
- מר תומר :** אדוני הגזבר, אני רוצה לשאול שאלה, ושתהיה בהאזנה. האם הרשות יכולה להפעיל, להנפיק אג"חים לציבור, ודרך האג"חים להחזיר את החוב? זה איזשהו פתרון שלדעתי-

- מר ענבר לוינ:** אני אענה. אני הגזבר. רשויות יכולות, אבל לא אנחנו. זה מדובר-
- מר תומר:** למה?
- מר ענבר לוינ:** זה מדובר בעיריית ת"א וכדומה, שיש לה פרויקטים גדולים. רק כמה רשויות עד היום הצליחו-
- מר תומר:** אני מציע שתבדקו את הזאת בכל זאת. אני לא מבין למה הרשות לא יכולה.
- מר רן מנו:** כי מי יקנה אג"ח? אתה תקנה? אנחנו חברה מפסידה.
- מר שרון אלפסי:** בסדר, בסדר, הוא יבדוק. עוד שאלות, חבר'ה?
- מר דורון שרעבי:** תומר, זה מעניין מה שאתה שואל, אבל נראה לי שהוא כבר בדק את זה.
- מר שרון אלפסי:** כן, שמחה.
- מר ענבר לוינ:** לא בדקתי. אני יודע מידיעה שיש-
- מר מאור הרוש:** אג"ח הוא ל-5, 10, 15, 20 שנה. אבל יש לך נכסים עתידיים.
- מר שרון אלפסי:** בסדר גמור, כן, שמחה.
- מר שמחה:** כמה שאלות. שאלה ראשונה, בנוגע לכל נושא-
- מר תומר:** לא, אכבל אני לא קיבלתי תשובה לשאלה הראשונה. אני מתנצל, שמחה. אם תוכלו בסוף השאלות, לענות-
- מר מאור הרוש:** זה עניין של אם אתה רוצה לצמצם את תקציב המועצה, ולהוריד את זה לכיוון ה-55,000,000 ש-
- מר תומר:** כדי להראות לציבור שהקטנתי את הגירעון ב-10,000,000 ש.
- מר מאור הרוש:** מה זה הקטנתי? מה זה הקטנתי? אין הקטנתי.
- מר שרון אלפסי:** תומר, פשוט-
- מר מאור הרוש:** רגע. התקציב חייב להיות מאוזן, אוקי? אלא אם כן הוא יכול להיות בגירעון-
- מר ענבר לוינ:** אני אענה לך, לא כנבחר ציבור. כגזבר אני מתמודד עם זה כל יום. אני רוצה להקטין. אבל לצערנו הרב, ואני לא מייצג. אני

חושב שיש, א', אני אומר, יש מה להקטין, בסדר? מבחינתי, אתה רואה שלא יחלקו שתייה. יגידו רק מים. אבל זה בשוליים, אחד. כי יש לי בעיה עם בסיס ההכנסות של המועצה-

מר תומר : לא, אבל-

תן לי שנייה. מאוד קשה להחליט שאין הסעות לתלמידים, או שבמקום שעה להמתין, ימתינו שעתיים. החלטות כאן, אני רוצה להגיד, הן די החלטות הרות גורל, בסדר? אני עוד פעם לא מקנא במי שיושב-

מר ענבר לוי :

שנייה, דווקא אני רוצה לענות בנושא המדיניות. הכי קל בעולם לתת שירותים במה שאנחנו גובים בארנונה, כי זה פחות או יותר-

מר שרון אלפסי :

לא, לא רק בארנונה-

מר תומר :

שנייה, אתה רוצה תשובה? אתה רוצה תשובה?

מר שרון אלפסי :

ראש המועצה-

מר תומר :

רוב ההכנסות שלנו הן הכנסות חיצוניות, שדי סגורות, די קשיחות. משכורות, חשמל, שברור לנו מה קורה בו. הוצאות, סליחה. ולכן, המדיניות היא בגלל המצב של הרשות, ובטח של התושבים, יש שירות אלמנטרי שאנחנו מחויבים לתת. נגע בזה בהתחלה. חינוך, פינני אשפה, מעט ניקיון רחובות, איפה שאפשר, הסעות. הדברים האלמנטריים שחייבים לצאת. ולכן, מטבע הדברים, לרשות בלי הכנסות, מאוד, מאוד, מאוד קשה לעמוד בבסיס התקציב, מאוד קשה. ואותו אנחנו צריכים לייצר. אבל הדברים האלה חייבים להיעשות בצורה מקבילה. אנחנו לא יכולים לרוץ בטור, ואח"כ להתפלא למה אנחנו נמצאים איפה שאנחנו נמצאים. אנחנו חייבים להמשיך, ולנסות לייצר מקורות הכנסה עצמיים, ועל זה אנחנו עובדים. נגעת בזה מקודם. אין יכולת לבוא. כרגע מה שמופיע בתקציב שהצגנו, זה כל החלומות של המחלקות. בנו תכניות עבודה, הציגו זה. ועל הבסיס הזה, לקחו תקציב שלא נעשה פה מעולם, וקישרו אותו לתכנית העבודה. אפשר להגיד עכשיו

מר שרון אלפסי :

שזה מה שאנחנו עושים בתכנית ההתייעלות. חבריה, כל הכבוד לחלומות שלכם, אבל את זה אנחנו מורידים, את זה אנחנו משאירים. אנחנו מוכנים להשקיע יותר בזה. סדר עדיפויות. וזה מה שאנחנו נעשה כנציגי ציבור. המטרה, לעשות את הדברים בצורה חכמה ונכונה, לא במטרה לפגוע בציבור, זה לא הרעיון.

מר רן מנו :

אני רוצה רגע אולי להוסיף משהו לגולן. אתם שמעתם השבוע שהחליטו שמעלים את השכר הבסיסי. כשמעלים את השכר הבסיסי ב-100 ש"ח לעובד, זה נהיה מכפלות, אלפי שקלים ברשות מקומית. שזה לא רק העובדים של הרשות. כי זה הנהגים שעובדים על המינימום, אז עכשיו מעלים להם. אז באים לרשות, אומרים, רגע, חברים, כי זה כתוב להם גם בהסכם. כל עלייה-

מר ניסים אלקובי : נכון. ספקים.

מר רן מנו :

זה עולה, ועולה, ועולה, ועולה, ועולה. וזה רוחבי. ואתה פתאום מוצא את עצמך עם תקציב של 7,000,000 ש"ח גירעון, אלא אתה כבר במחצית השנה אתה לא ב-5. אתה מבין? זה דברים שאתה לא יכול לעשות-

מר שרון אלפסי :

הדוגמה הקלסית, זה מה שקורה כרגע בבנייה. כרגע הולכים להגדיל בעוד 1,170 יחידות בתוך 3 שנים, כשעדיין אין שום תכנית לצורך העניין, אנחנו באזור התעשייה. אבל שום דבר שנותן באמת מענה ברמת ההכנסה. זה אומר שאנחנו נצטרך להגדיל בכמות העובדים, כי אנחנו מגדילים את כמות האוכלוסייה. נצטרך לתת יותר שירותים ברחוב, נצטרך לנקות הרבה יותר רחובות, נצטרך לפנות הרבה יותר זבל. כל זה חייב לבוא בהלימה. זה לא היה קיים לאורך זמן. עכשיו, הכי קל להגיד, אנחנו לא מתווכחים. אבל היום, מה שקורה היום, אנחנו שולטים בקצב האכלוס. זה בדיוק מה שאנחנו מנסים לייצר. רוצים מול משרד השיכון ומול משרדי ממשלה, רוצים לאכלס? בעד אחסון, הכל בסדר. אבל אנחנו צריכים שתכניסו את היד לכיס גם אתם, ותהיו שותפים בחלק מהתהליך.

מר רן מנו :

אתה יודע מה הבעיה העיקרית לדעתי, בהבנה של הציבור? הציבור כל הזמן שואל, אני משלם ארנונה, למה אני לא מקבל שירותים. ואנחנו צריכים להסביר לאנשים שארנונה היא הפסדית.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר שרון אלפסי : ניסים, יש לו משפט מפורסם-

מר רן מנו : על כל בית שאתה בונה, על כל בית שאתה בונה, המועצה מוציאה מהכיס עוד 1,000 ₪.

מר שרון אלפסי : ניסים, יש לו משפט מעולה. ניסים אומר משהו פשוט. אני אשמח לתת שירותים ב-14,000,000 ₪. השאלה, אם אנחנו מוכנים לאשר את זה. אנחנו מוכנים לתת שירות ב-14,000,000 ₪, שזה מה שנכנס לנו מארנונה. כן, שמחה.

מר שמחה :

שאלה ראשונה, בנוגע לנושא הביטחון, במיוחד מה שקרה בעופרים, עם הפריצה לבית ברח' השיטה. אחד, זה למה, אפילו הייתי אומר, התגובה מגיעה מצד נציגים ולא מצד איזשהו גורם רשמי, יחסית קרוב לזמן האירוע, שייתן איזשהו עדכון לגבי מה שקרה, מה נבדק, מה הולכים לעשות. אני חושב שהנושא הזה, השקיפות הזאת, בטח בתחום הביטחון, א' כל, ישרה ביטחון אצל הקהילה. וזה משהו שצריך לשים אליו לב. הייתי רוצה באמת, שייתנו באמת גם כן עדכון. כי לא מדובר פה, לפחות לפי מה שאני הבנתי, זה לא רק עניין של פלילי משטרה, אלא יש פה גם עניינים אחרים. וצריך שתהיה פה איזושהי הודעה לציבור, שאומרת, תשמעו, אני סתם דוגמה, אוקי? מצלמות ככה וככה, ראינו שיש פערים, ראינו ככה, אנחנו מתכוונים לעשות ככה. אנחנו מטפלים, אנחנו על זה. אבל זה שמסאירים את זה בצורה כזאת, שזה כאילו תלוי באוויר, זה כל הזמן משאיר פתח גם לחוסר ודאות, וגם... שחוזרות על עצמן כל הזמן, כל הזמן, כל הזמן. לא צריך, גם כן אם אנחנו לצורך העניין באים ושואלים, או מנסים לקבל מידע. אז כשאתה שומע מצד שלישי שבאים, ומנסים כאילו לתשאל את עובדי הביטחון עם מי בדיוק הם דיברו, אז זה גם כן כאילו, אתה יודע, זה נשמע,

זה נשמע לא טוב. המטרה בסופו של דבר בשביל כולנו, היא לשפר. הביקורת לא באה להפיל. הביקורת באה לבנות. זה לגבי הנושא הזה-

מר שרון אלפסי:

אז תכף. תקבל תשובה, ואחרי זה תשאל עוד את השאלה הבאה. לגבי נושא הביטחון, אף אחד לא בר סמכא לתת מידע לציבור, גם לא בזמן אמת, עד לפני שיש לנו עובדות, ועד שאנחנו מכירים, בייחוד לא בביטחון. מיד אחרי שקיבלנו כבר את הממצאים, אף אחד לא מתכוון לשבש הליכי חקירה. מכיוון שהפרצה, ידענו עליה כמה שעות אחרי, רק כשאנשים הגיעו הביתה. עד שאין ממצאים ברורים של המשטרה, לא יוצא מידע. אלא אם כן זה משהו בזמן אמת, שאני יכול להגיד, חבר'ה, תיכנסו לבית, תסתגרו, כרגע יש אירוע. כל המידע שמגיע, אגב, אני שמח שהם הגיבו לכם בקבוצות שמדברים. החבר'ה שנמצאים פה בשולחן, ומגיבים לכם, מגיבים לכם רק אחרי ששאלו וקיבלו את מה שהם יכולים להעביר. יצאה הודעה מסודרת בתחום המועצה, היא תוציא הודעה רשמית רק אחרי שאפשר לבסס את הדברים. עכשיו, אנחנו מייצרים ביטחון, לא זה. תחושת הביטחון היא חלק מתהליך שצריך לקרות, והוא תהליך סופר לגיטימי, ואני מבין את מה שאתה אומר, ואני מקבל. חלקם אני מקבל, ויהיו דברים שאנחנו נצטרך לשפר, ונשפר. עם זאת, צריך לקחת בחשבון, שגם אם ההתפרצות הזאת, גם אותה היה צריך למנוע. אבל אני נמצא פה כבר שנה וקצת, וזו התפרצות ראשונה שקרתה ביישוב. ואני אומר לך שגם לפני זה לא הייתה במשך כמעט שנה וחצי. אז צריך רק להיכנס לפרופורציות. מה שאתם עושים, צריך לנסות להקטין את הלחץ, ולא ולהגדיל את הלחץ. כי מה שאתם מייצרים שם, אתם מייצרים היסטריה הרבה, הרבה יותר גבוהה בקרב הציבור. וזה שאתם אומרים דברים לא מבוססים. לצערי הרב. ואני מצטער שגם אני מבקר אתכם פה. קיבלתי את ההודעות, ולכן צריך לעשות את זה במשורה. אני אשמח שאתם יכולים להתקשר ישירות לקב"ט המועצה, אליי. לא היה אחד שהתקשר אליי ולא קיבל ממני מענה. אחד, אני אומר בביטחון מוחלט? ומה שאני אוכל לתת, אני אתן. וברגע שאני

אומר לכם את מה שאני אומר לכם, אני אאשר לכם גם להוציא את זה החוצה, במידה ותרצו. אבל תוציאו את זה מבוסס. ואל תספרו שם סיפורים שאין להם שום בסיס. ואני מעז ואומר, אין בסיס, כי 90% ממה שהיה כתוב שם, אין לו שום בסיס. אבל אם יש דברים שצריך לתקן, בהחלט, צודק. אנחנו נתקן, נטפל. ואיפה שנצטרך להוציא את זה יותר מהר, אז נוציא את זה יותר מהר. אנחנו עושים השתדלות מאוד, מאוד גדולה. אפילו הביקורת היום ברמה כזאת שאנחנו מציפים ביותר מדי מידע. אז אנחנו נשתדל לעשות את זה יותר נכון, ויותר נכון, ואני מקבל את הביקורת.

מר רן מנו :

שרון, ברשותך, אני רוצה לתזכר רגע משהו. אני לא איש ביטחון. אתה איש ביטחון. אבל אני רוצה להזכיר לך, שלפני כמה שנים היו אירועים של פריצות פה בתוך היישוב, שבסופו של דבר התברר לנו שיש מישהו מתוך היישוב שמנחה אותם ומטפל בהם. והוא היה יושב על הפייסבוקים ועל הכל, והיה מקבל את הנתונים חס, חס, חס, איפה זה הלך, ואיפה זה הלך-

גב' קרן מ. רינות : זה נסע, ההוא זה.

מר רן מנו :

לפעמים הנתונים בפייסבוקים ובקבוצות לא תמיד נכונים בזמן אמת. זאת אומרת, בזמן אמת כשיש אירוע וצריך להכניס את כולם, אז מפרסמים. אבל לפעמים, אתה יודע, צריך לטשטש את העניינים עד שיעשו חקירה, או יתפסו את הבנאדם.

מר שרון אלפסי :

במעט שאפשר להגיד, אני לא בטוח שאתה לא צודק גם במקרה הזה.

מר שמחה : אני שוב פעם, אני לא נכנס לתוך-

מר שרון אלפסי : לא, בסדר. אני דיברתי-

מר שמחה : בכוונה, אני לא נכנס, ראית, לא נכנסתי-

מר שרון אלפסי : לא, אבל ראיתי מה היה שם בקבוצות, בסדר? ואני מקבל את הביקורת.

מר שמחה :

גם במה שהיה בתוך הקבוצות, לא היו שם פרטים, שלצורך העניין ביטחוניים, ואני אקח את זה אישית, אני. כשאני יודע שבאתי והעליתי אותם. מה שקשור לביטחון, שאני יודע שלא צריך לדבר עליו, אני לא מדבר עליו.

מר שרון אלפסי : שמחה, קיבלתי את הביקורת.

מר שמחה : אוקי, סבבה.

מר שרון אלפסי : שאלה הבאה.

מר שמחה :

שאלה הבאה. לגבי הנושא של הבנייה מול ברח' האשל, מול הבתים ברח' השקד. הייתה לנו איזושהי פנייה למועצה לתכנון העליונה, והבנתי שיש איזושהו דין ודברים כרגע בינם לבינכם, על ההיתרים שניתנו שם לקבלן. השאלה אם אתה יכול לשתף אותנו בנושא הזה. בדברים שמה שקורה שם כאילו-

מר שרון אלפסי :

א', אני בהחלט יכול להגיד מה שאני יודע פה, ברמה הזאת. אם יש דין ודברים, זה דין ודברים של מהנדס המועצה. כי מהרגע שאני נפגשתי אתכם, אני זו אחורה, וזה מתנהל מול המהנדס. אין לי שום סיבה לדעת יותר מדי פרטים, עוד הם לא סגורים. אם יש משהו ספציפי שאתה רוצה לדעת, ואתה יודע, או שאתה שמעת על משהו, אין שום בעיה. אפשר לפנות למהנדס בצורה מסודרת. בינתיים הוא ענה על הכל. עכשיו, אם פנית לוועדה העליונה למטה, אז בטח קיבלת מהם תשובות. אני לא מכיר משהו מעבר למה שהיה. אני, מה שעשיתי, אני נפגשתי אתכם-

מר שמחה :

והם עצרו אותי ככה, ואמרו לי, תשמע, כרגע פגישה זה עוד מוקדם. אנחנו כרגע נמצאים באיזושהו הליך, להבין מה, מו, מי. רק שאנחנו לא יודעים מה. ובינתיים שם, אתה יודע, רצים.

מר שרון אלפסי :

קודם כל, זה חלק מההליך. פנית למטה, זה תחת ועדה עליונה. זכותם לדון בזה, כמו שהם בקצב שלהם. לצערי, אני לא שולט בהם. מה שנמצא בתחום אחריותי, גם שמחתי לבוא

ולעשות כאן זה בהתאם לבקשה שלכם. באנו למקום, הסברנו את הכל ביחד עם מהנדס המועצה.

היינו שם בנקודה. דיברנו על כל מה שאנחנו יודעים, הסברנו איך התהליכים קורים. יש משהו מעבר לזה שאתה רוצה לדעת? בשמחה. אם פנית לוועדה העליונה, כנראה שלא סיפקנו אתכם בפנייה, וזה בסדר, זה לגיטימי. אז תחכו לתשובה של הוועדה העליונה. אנחנו לא עוצרים תהליכי בנייה, כל עוד אין מישהו ששם חותמת ואומר, תעצרו. יש פה תהליכים לגיטימיים שהם קורים. פניתם לוועדה העליונה, הוועדה העליונה תיתן לכם תשובות. ובתשובות האלה היא תגיד, תחליט. אם נעשתה שם טעות בקדנציה הקודמת, וצריך לעצור אותה, אז יעצרו אותה. אם צריך להמשיך לעבוד, אז ממשיכים לעבוד. כרגע אף אחד לא לוקח את החוק לידיים. עוד משהו?

דובר : שנייה לפני הרמת הכוסית. תגיד משהו רגע על פיצוצי המים בכרמים.

מר שרון אלפסי : נגעת בזה, נגעת בזה מקודם. אני בקצר. אנחנו מקימים ועדת היגוי. אנחנו מחכים לדו"ח שיגיע אלינו מפלסאון, אחרי בדיקה. נקים ועדת היגוי, ונקבל החלטות מה קורה בשכונת הכרמים, ואיך מטפלים בזה. יאללה, חבר'ה-

טוב, רגע, רגע, אני רוצה להגיד.

מר רן מנו :

סיימת. אני נועל את הוועדה. אני יכול לנעול את הוועדה לפני?

מר שרון אלפסי :

אני לא סיימתי. אתה סיימת, אני לא סיימתי.

מר רן מנו :

טוב.

מר שרון אלפסי :

אני רק מתחיל, חביבי.

מר רן מנו :

יאללה.

מר שרון אלפסי :

לא, ברצינות. חברים, כמו שדורון אומר, יש לנו פה את הסכמי הגג, ויש לנו את אזור התעשייה, ויש לנו דברים מאוד, מאוד גדולים, ומאוד, ומאוד יפים. וכולנו תקווה שבאמת

מר רן מנו :

יצליחו להביא את כל הדברים האלה, ולעשות את כל מה שצריך, זה יעבוד לטובת היישוב. אבל יש דברים קטנים שקורים בתוך היישוב, שאנחנו לא מעט אנשים מתלוננים עליהם, ואולי בגלל שהם קטנים, אנחנו לא שמים לב אליהם. אבל אני חושב שהגיע הזמן שנתחיל לשים לב אליהם. אחד הדברים שאני דיברתי איתך לא פעם ולא פעמיים, אני מרשה לעצמי היום להגיד את זה, כי די. על העניין של הכלבים שמסתובבים ברחובות.

השבוע, אני לא יודע אם אתה מודע לזה, אבל אותו כלב, היה בלגן שלם, כמעט מכות בין השכנים, עד שאחד הכלבים שם אכל אותו. כן, אבל זה עלה הרבה מאוד. במקרה, הכלב הזה שנשך אותו, זה הכלב של מקס, שהוא השכן שלי. וזה עלה להם כמעט 5,800 ₪ בוטרינרים. כי הוא מסתובב ברחוב כל היום. והוא רדף אחרי הבת שלי, והיא מהבהלה, רצה ונפלה, והשתפשה ברגליים.

עכשיו, כשאני בא ומדבר עם הבנאדם, אז הבנאדם, שלחתי לך את האיומים. לא שאני מתרגש מהאיומים שלו, אבל זה עלול להביא למצב של אתה יודע, יום אחד מישהו יקבל מכות. או אני, או הוא, לא יודע. אחד מאיתנו יקבל מכות. ואז יש את כל, דיברתי גם עם כבוד המנכ"ל, כל הארונות של בזק, כולם... לא צריך הקלטה. מבחינתי אפשר לסגור את זה. לא צריך הקלטה.

סיום ישיבת מליאה מס' 15

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים